

ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว

The Space of Emotion

T120680

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน...120680
วัน, เดือน, ปี 22 ส.ค. 2555

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

ประธานกรรมการ

.....
.....
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนาน)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

กรรมการ

ดร.ส.ล.บุศยมาศ นันทวัน
(อาจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์อนุพงษ์ จันท)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์จันทร์ปภัสร์ มณีรัตน์)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

.....
.....
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
.....
(อาจารย์อนุพงษ์ จันท)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว
The Space of Emotion
ชื่อ   นายมงคล อึ้งทอง
สาขาวิชา   จิตรกรรม
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2553 - 2554
อาจารย์ที่ปรึกษา   อาจารย์อนุพงษ์ จันทร

บทคัดย่อ

กรุงเทพมหานคร ฯ คือเมืองแห่งศูนย์กลางที่มีความเจริญในทุก ๆ ด้าน จึงมีแปลกที่จะมีผู้คนมากมายต่างหลั่งไหลกันเข้ามาอาศัย แสวงหาความรู้ประสบการณ์ ประกอบวิชาชีพ และเป็นแหล่งทำกินของคนต่างถิ่น เมื่อจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นภายในขอบเขตของพื้นที่คงเดิม สิ่งที่มีผู้เข้ามาแสวงหาโชคลาภจำต้องยอมรับคือ สภาพความเป็นอยู่ที่ถูกจำกัดอยู่ในห้องแคบ ๆ ด้วยเหตุและปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้สิ่งที่กำลังเฟื่องฟูในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร ฯ แห่งนี้คือธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งปลูกสร้างอันเกี่ยวเนื่องกับที่อยู่อาศัย ที่คอยรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นนั้น แสดงให้เห็นว่าเรากำลังถูกจำกัดในเรื่องของพื้นที่ โดยเป็นพื้นฐาน

สิ่งที่ข้าพเจ้านำเสนอในชิ้นงานคือหน่วยอนุภาคของพื้นที่ พื้นที่ที่ข้าพเจ้าได้มาสัมผัสกับเมืองใหญ่ที่ต่างไปจากพื้นฐานเดิมของความเป็นอยู่ ความรู้สึกที่มีต่อมมทั้งสี่นั้นเปรียบเสมือนกล่องวิเศษอันแสนเศร้า เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับความับลัดใจ หลายคนถึงกับรู้สึกเช่นนี้ ภายในพื้นที่สี่เหลี่ยมนี้สำหรับข้าพเจ้า คือพื้นที่แห่งจินตนาการ เราสามารถจินตนาการเสื้อผ้าที่เราสวมใส่ไปข้างนอกในแต่ละวันได้ จินตนาการเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้ บางคนคือพื้นที่ที่เปิดเผยตัวตนจากภายในสู่ภายนอกอันแท้จริง ที่ที่ไม่มีใครรู้จักหรือได้เห็นหากมิได้ไปสัมผัสโดยตรง ซึ่งแต่ละห้องนั้นต่างก็มีระบบระเบียบที่แตกต่างกันออกไปตามแต่อุปนิสัยและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกผ่านวัตถุสิ่งของอันเกิดจากการปรุงแต่งตามจริต ทุกคนต่างมีภาวะที่เผยมาจากกันบึ้งของจิตใต้สำนึกที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสำแดงทางภาวะและอารมณ์ก็ย่อมจะแตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเป็นอยู่เหล่านั้น คือสิ่งสะท้อนที่แสดงให้เห็นถึงภาวะทางความรู้สึก ความเป็นอยู่ภายในกรอบของคนในสังคมเมือง ที่มีแตกต่างกันไปเฉกเช่นตัวของข้าพเจ้าเอง

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา พี่สาว รวมถึงอาจารย์อนุพงษ์ จันทร ผู้ควบคุม
และครูบาคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งหลาย ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่
ได้มีโอกาสได้เพิ่มเติมความดีและสรรพสิ่งที่ให้ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญ
ศิลปะแก่ข้าพเจ้า และผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอบคุณในทุก ๆ บทเพลง ทุก ๆ กำลังใจที่คอย
แรงผลักดันในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และตีควิจิตรศิลป์ที่เป็นมากกว่าห้องเรียนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2. แนวความคิดของการสร้างสรรค์.....	2
1.3. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
1.4. ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	3
2.1. สภาพแวดล้อม.....	3
2.2. อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ.....	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	19
3.1. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	19
3.2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	23
3.3. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 1.....	24
3.4. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2.....	26
3.5. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 3.....	29
3.6. ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	31
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	35
4.1. วิเคราะห์ผลงานโดยรวม.....	35
4.2. วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	36
4.3. วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	37
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	42
ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์.....	43
บรรณานุกรม.....	48
ประวัติผู้เขียน.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1.	ภาพมุมสูงของกรุงเทพมหานคร ฯ.....	4
2.	ภาพภายนอกที่พัก ที่อยู่อาศัยของคนเมืองส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร.....	5
3.	ภาพภายในที่พัก ที่อยู่อาศัยของคนเมืองส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร.....	5
4.	ผลงานของ กุสตาฟว์ คัวบท์ “The Painter’s Studio”	8
5.	Photomontage: Alexander Rodchenko.....	9
6.	Pro ETO that’s what: Vladimir Mayakovsky.....	9
7.	ราอูล เฮาส์มันน์ “The Art Critic” ค.ศ. 1919-1920 โฟโต้มองทาจ.....	10
8.	ผลงานของมาร์เซล ดูซอง “Nude Descending a Staircase”	11
9.	ผลงานของเรอเน่ มากริต “The Treason of Picture”.....	12
10.	ผลงานของเรอเน่ มากริต “Key to the Fields”	13
11.	ผลงานของเรอเน่ มากริต “The Reckless Sleeper”.....	13
12.	ผลงานของแดง บัวแกลน “ระหว่างทางและปลายทาง”.....	15
13.	ผลงานของแดง บัวแกลน “พื้นสีเงินที่ 15 คิ้ว”.....	15
14.	ผลงานของออร์รลิตทึ อีนิวรัตน์ชาน “The warm white Mickey light”.....	17
15.	ผลงานของออร์รลิตทึ อีนิวรัตน์ชาน “The Empty Table Full of Cloud”.....	17
16.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	19
17.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 2.....	19
18.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 3.....	20
19.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 4.....	20
20.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 1.....	20
21.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2.....	20
22.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 3.....	21
23.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 4.....	21
24.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 1.....	21
25.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 2.....	21
26.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 3.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
27.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 4.....	22
28.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	22
29.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2.....	22
30.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 3.....	23
31.	ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 4.....	23
32.	อิสรภาพ 1 ขนาด 100x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551.....	24
33.	อิสรภาพ 2 ขนาด 150x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551.....	25
34.	16: 30 น. ขนาด 100x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551.....	25
35.	สาวออฟฟิศ ขนาด 160x200 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551.....	26
36.	มนุษย์สังคมเมือง 1 ขนาด 200x150 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	27
37.	มนุษย์สังคมเมือง 2 ขนาด 180x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	27
38.	มนุษย์สังคมเมือง 3 ขนาด 200x150 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	28
39.	มนุษย์สังคมเมือง 4 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	28
40.	ห้วงขณะหนึ่ง ณ โลกกลางเมือง ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	29
41.	Room-mate 1 ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	30
42.	Room-mate 2 ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	30
43.	Room-mate 3 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	31
44.	Untitled. ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552.....	32
45.	A blue small room 1 ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2553.....	32
46.	A blue small room 2 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2553.....	33
47.	A cloudy small room ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2553.....	33
48.	วิเคราะห์ความกลมกลืนตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)....	37
49.	วิเคราะห์ความหลากหลายตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).	38
50.	วิเคราะห์ความสมดุลตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	39
51.	วิเคราะห์ความเป็นเด่นตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).....	40
52.	วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2).	41
53.	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	44
54.	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
55. ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	46
56. ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

จากสภาพสังคมปัจจุบัน จำนวนประชากรที่เข้าสู่เมืองหลวงหรือเมืองใหญ่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้นต่อพื้นที่อันจำกัด เมื่อมีปริมาณอุปสงค์เพิ่มขึ้นแน่นอนว่าปริมาณอุปทานก็ย่อมเป็นไปตามปริมาณอุปสงค์ นั่นหมายถึงการแย่งกันกิน แย่งกันใช้ แย่งกันอยู่ สิ่งเหล่านี้มิให้เห็นชินตาอยู่ทั่วทุกแห่งหนของเมืองศรีวิชัย ทุกอย่าง โคนจำกัดแม้กระทั่งที่อยู่อาศัยในรูปแบบของแท่งรูปทรงสี่เหลี่ยมสูง ๆ ที่ทำจากคอนกรีต ไปทั่วกรุง ที่เรียกว่า คอนโด อพาร์ตเมนต์ หรือ หอพัก คำเรียกต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่พูดเพื่อให้ดูดี มีราคา ต่อพื้นที่สี่เหลี่ยมที่มีไม่กี่ตารางวา ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ง่ายต่อการเกิดอาการตึงเครียดและภาวะต่าง ๆ อันเป็นตัวแปรสำคัญอย่างหนึ่งที่ตั้งผลกระทบต่อทางด้านอารมณ์และจิตใจของผู้อยู่อาศัยเหล่านั้น และนั่นบงการสาเหตุปัญหาหอบ ๆ ตัว แต่ถึงกระนั้นพื้นที่สี่เหลี่ยมที่ว้าเป็น ได้มากกว่าพื้นที่หรือห้องธรรมดาซึ่งเป็นได้ทั้ง ห้องครัว ห้องแต่งตัว ห้องน้ำ ห้องนอน ห้องนั่งเล่น หรือแม้แต่เป็นห้องแห่งความทรงจำที่เป็นบ่อเกิดเล็ก ๆ ที่แต่งเติมไปด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านอารมณ์ความรู้สึกของผู้อยู่อาศัยที่แตกต่างหลากหลายเรื่องราวกันออกไปตามแต่ประสบการณ์ และอาจจะเป็นพื้นที่แห่งความสุขของใครอีกหลายคน ความสุขที่ได้ระบายออก ความสุขที่ได้ถูกกักเก็บ และความสุขที่รู้สึกปลอดภัยที่สุด

เรื่องราว ประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัวในการใช้ชีวิตของคนในเมืองใหญ่รวมถึงการดำเนินชีวิตแบบสามัญธรรมดาต่าง ๆ เหล่านี้คือเหตุจูงใจต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงความงามบางอย่างที่เคลือบแฝงอยู่ในวิถีชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นเมือง ซึ่งรวมถึงตัวข้าพเจ้าที่ต้องมาใช้ชีวิต โกล่ถิ่นบ้านเกิดเมืองนอนในเมืองหลวงแห่งนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

เบื้องหลังที่ถูกเก็บซ่อนอยู่ภายในพื้นที่และวัตถุอันเป็นส่วนตัว พื้นที่ที่แสดงถึงบุคลิกอุปนิสัยของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป คือสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงพื้นที่ที่สามารถสะท้อนถึงความเป็นตัวตนของของแต่ละได้มากที่สุด ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือหนึ่งในห่วงโซ่ของการใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน โดยการถ่ายทอดความคิดเห็นและรู้สึกลึ้นผ่านในรูปแบบผลงานจิตรกรรมที่สอดแทรกด้วยข้อคิด ต่อการดำรงชีวิตของคนเมืองกับพื้นที่ที่จำกัด ที่เสมือนกล่องเก็บตะกอนความรู้สึกของภาวะทางอารมณ์ที่สะท้อนจากสิ่งรอบข้าง ที่มากระทบจากภายนอกสู่ภายใน มาหลอมรวมเก็บไว้ หรืออีกนัยหนึ่งนั่นเพียงเพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีทางการใช้ชีวิตของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนเมือง การใช้ชีวิตที่ถูกจำกัด โดยอิสรภาพ... “ถึงแม้เสรีภาพจะทำให้คนในปัจจุบัน มีความเป็นอิสระ มีเหตุผล แต่เสรีภาพ ก็ทำให้รู้สึกโดดเดี่ยว กระจวนกระจาย และไร้พลังกำลัง ความโดดเดี่ยวที่ว่านี้ เป็นสิ่งที่คนเราทนไม่ได้ เขาจึงมีทางเลือกทางออกอยู่เพียง ๒ ทาง คือ หนีจากเสรีภาพ แล้วหันไปพึ่งพิงและก้มหัวให้กับสิ่งอื่น กับ ก้าวไปสู่เสรีภาพทางบวกอย่างสมบูรณ์ อันทำให้ทุกคนมีปัจเจกภาพและความเฉพาะตัว” (อิริค ฟอรัม 2530: ปกหลัง) การไม่สนใจอะไรต่อสิ่งรอบข้าง การแบ่งภาคภายในโครงสร้างของสังคม การซื่ออกันของสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ก่อเกิดอนุภาคของปัจเจกชนซึ่งแท้จริงแล้วมัน ไม่มีอะไรเลยเพียงแต่ตัวเราเท่านั้นที่เลือกสิ่งที่รับรู้เลือกที่จะเก็บไปคิดตรึงตรองแล้วเลือกที่จะปลดปล่อยอารมณ์นั้นออกมาจากภายใต้ของจิตสำนึกกำหนด

แนวความคิดของการสร้างสรรค์

คำนิยามที่คนมองในรูปลักษณะ ซึ่งเบื้องหลังองจ ไม่แน่นอนก็เห็นได้ สภาพที่เป็นอยู่ภายในพื้นที่ที่เก็บรวบรวมความรู้สึกต่าง ๆ นั้นอาจแลดูตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพภายนอกที่เป็นอยู่ ซึ่งแท้จริง ในความไม่เป็นระเบียบนั้นอาจซ่อนเร้นความเป็นตัวตนโดยมีอาจรู้ตัว ข้าพเจ้าจึงสะท้อนภาพความเป็นสามัญที่เป็นอยู่ผ่านอารมณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในห้องที่อยู่ในรูปแบบของที่พักอาศัย สะท้อนให้เห็นถึงความไม่สนใจอะไร ต่อสิ่งรอบข้าง และการใช้ชีวิตของคนในระบบสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อต้องการนำเสนอทัศนคติ และมุมมองทางความคิด ความเป็นอยู่ของคนในสังคม
2. เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงบุคลิกของแต่ละคนผ่านทางวัตถุสิ่งของในแต่ละพื้นที่
3. เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพจิตใจของคนในสังคมเมืองภายใต้พื้นที่อาศัยที่อยู่อย่างจำกัด

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ศึกษาการใช้ชีวิตของคนในสังคมเมืองกับสภาพความเป็นอยู่ต่อพื้นที่ที่จำกัด ซึ่งมาจากบุคคล สถานการณ์ และเหตุการณ์รอบข้างต่าง ๆ คือแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้มุมมองทางความรู้สึกในการแสดงออกและสร้างสรรค์สร้าง ผ่านรูปแบบแนวทางเหมือนจริง (Realistic) โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ จำนวนผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การทำงานศิลปะของข้าพเจ้าต้องอาศัยแรงบันดาลใจจากหลาย ๆ อย่าง อาทิเช่น สถานที่ สิ่งแวดล้อม การดำเนินชีวิตของคนเมืองที่มีวิถีทางอันแตกต่างกันออกไป ทั้งประสบการณ์และช่วงเวลาของคนนั้น ๆ รวมถึง ผลงานของศิลปินลัทธิต่าง ๆ แต่ก็ได้จำกัดอยู่เพียงสิ่งที่สามารถรับรู้และสัมผัสด้วยอายตนะเท่านั้น ยังครอบคลุมไปถึงเรื่องของความคาดหวัง ความเหงา ความเศร้าใจ อารมณ์ความรู้สึกล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดจินตนาการและแนวคิดในการสร้างสรรค์ โดยข้าพเจ้าแยกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

2.1. สภาพแวดล้อม

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเติบโตมาในสังคมเมืองแต่หากเมืองและสังคมที่ข้าพเจ้าเจริญเติบโตมานั้น เป็นเพียงเมืองเล็ก ๆ ซึ่งเป็นเมืองต่างจังหวัดที่อยู่ห่างไกลจากเมืองที่เป็นศูนย์กลางของประเทศ ต่อมาข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาใช้และดำเนินชีวิตที่เมืองหลวงซึ่งอาจจะเป็นช่วงหนึ่งของชีวิต สิ่งแรกที่เข้ามาปะทะกับความรู้สึกของข้าพเจ้าที่สัมผัสได้ คือความวุ่นวาย รีบเร่ง การแข่งขันในทุกเรื่องของชีวิตประจำวัน มีแต่สิ่งปลูกสร้างที่สูงระฟ้า ความเป็นอยู่ที่ต้องถูกจำกัดพื้นที่จากที่เดิมที่ที่จากมา ดังนั้นสภาพแวดล้อมนั้นมีอิทธิพลต่อจิตใจเป็นอย่างมาก

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงและเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย เป็นเมืองที่มีตึกระฟ้ามากเป็นอันดับที่ 7 ของเอเชีย มีจำนวนตึกสูงถึง 305 ตึก รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร ฯลฯ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่มีชื่อยาวที่สุดในโลกอีกด้วย มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน ทำให้แบ่งเมืองออกเป็น 2 ฟัน คือฝั่งพระนครและฝั่งธนบุรี (เดิมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเป็นที่ตั้งของกรุงธนบุรี ซึ่งต่อมาภายหลังได้รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกรุงเทพมหานคร) โดยกรุงเทพมหานครมีพื้นที่ทั้งหมด 1,568.737 ตารางกิโลเมตร มีประชากรตามทะเบียนบ้าน ประมาณ 10 ล้านคน ประชากรแฝง และเขตปริมณฑล ประมาณ อีก 5 ล้านคน

ปัจจุบันตึกมากมายที่ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด นั้นบางส่วนมาในรูปแบบของที่พักอาศัย เพื่อรองรับการใช้ชีวิตในรูปแบบสมัยใหม่ สังเกตได้ว่า ปัจจุบันการจะมีบ้านหรือพื้นที่ที่เป็นของตัวเองภายในเขตพื้นที่กรุงเทพ ฯ นั้นเป็นเรื่องยากสำหรับคนหาเช่ากินค่า เนื่องจากพื้นที่แต่ละตารางนิ้วนั้นมีราคาที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ผู้คนเหล่านั้นต่างต้องหัน ไปพึ่งและบริโภคสิ่งก่อสร้างที่ซ่อนกันเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น ๆ ที่เรียกว่า คอนโด อพาร์ทเมนต์ หรือหอพัก การอาศัยอยู่ในที่เหล่านี้มีให้เห็นจนชินตาในภาพของสังคมเมืองปัจจุบัน จากสภาพความเป็นอยู่ที่ถูกบีบบังคับให้อยู่ภายใต้ของกลไกทางสังคมและเศรษฐกิจต่างๆ ทำให้คนเมืองมีความเป็นอยู่หรือความเป็นพื้นที่อันเป็นส่วนตัว พื้นที่ที่รู้สึกปลอดภัยและอุ่นใจที่สุดนั้นต้องคับแคบลงไปโดยปริยาย ด้วยเหตุนี้อาจเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่กำลังส่งผลกระทบต่อทางด้านอารมณ์และจิตใจของผู้อยู่อาศัยในสังคมเศรษฐกิจ อันกระทบกับนานับสารพันปัญหาหอบ ๆ ตัว ที่ต้องเจอเจอต่อการใช้ชีวิตภายนอกในแต่ละวัน อันเกิดจากการศึกษาการทำงาน บุคคลรอบข้างและสภาพสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม ที่เต็มไปด้วยความตึงเครียด แต่ถึงกระนั้นพื้นที่สีเขียวที่ว่ามีก็ไม่ได้มีมากกว่าพื้นที่หรือห้องหอธรรมดาอย่างที่ได้อีกแล้วมาในช่วงต้น บล็อกเล็ก ๆ ที่แต่งเติมไปด้วยเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีอารมณ์ ความรู้สึกเป็นตัวสื่อผ่านของผู้อยู่อาศัยที่หลากหลายเรื่องราวตามแต่ประสบการณ์กันออกไปเหล่านั้น คือความงามอันน่าเสรั้าใจที่ข้าพเจ้ามองเห็น และเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดความบัลดาลใจต่อข้าพเจ้า ที่จะหยิบยกมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

ภาพที่ 1 ภาพมุมสูงของกรุงเทพมหานคร ๑, <http://news.clipmass.com/story/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 ภาพภายนอกที่พัก ที่อยู่อาศัยของคนเมืองส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

<http://www.haarai.com/promoteweb>

ภาพที่ 3 ภาพภายในที่พัก ที่อยู่อาศัยของคนเมืองส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

<http://www.haarai.com/promoteweb>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

จากการได้ศึกษาและเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์นั้น ได้ทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดความรู้สึก ทั้งในเรื่องราวและเนื้อหาตามแนวคิดของศิลปะในแต่ละลัทธิ ศิลปินแต่ละคน และรวมถึงวิธีการกระบวนการในการสร้างสรรค์ต่าง ๆ มากมายเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ ส่วนหนึ่งของความบัลลาคใจและส่งผลอันเป็นอิทธิพลทางศิลปะเพื่อที่จะนำมาใช้และต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในท้ายที่สุด ซึ่งแบ่งออกได้เป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1. ศิลปะลัทธิเรียลลิสม์ (Realism)

ในช่วงกึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเกิดลัทธิการแสดงออกต่าง ๆ นั้นในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เกิดสิ่งประดิษฐ์และคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ หลายอย่าง สิ่งประดิษฐ์ที่กระทบต่อวงการศิลปะคือ การสร้างกล้องถ่ายภาพของ ดาแกร์ (Louis Jacques Mande Daguerre, ค.ศ.1789-1851) ในปี ค.ศ.1839 สิ่งประดิษฐ์ดังกล่าวทำให้การวาดภาพเหมือนเริ่มเสื่อมความนิยมลงพร้อมกันนั้นจิตรกรได้เห็นคุณค่านิยมจากการวาดภาพตามคติเดิมที่ซอบยัดเนื้อหาเป็นหัวใจของการสร้างงาน เช่น ถือว่าการวาดภาพทางประวัติศาสตร์ จะมีความมากกว่าการ วาดภาพทิวทัศน์ หรือหุ่นนิ่ง เป็นต้น ในช่วงระหว่างนี้จิตรกรกลุ่มหนึ่งได้หันเห จากที่สนใจคติเดิมดังกล่าวไปสนใจสภาพความเป็นจริงตามธรรมชาติ และความเป็นที่เกิดขึ้นหรือปรากฏในสังคมมากขึ้น โดยพวกเขาต้องการสร้างงานจากสิ่งที่ปรากฏและสัมผัสได้โดยจักขุประสาท มากกว่าความเพื่อฝันเอาเอง ศิลปินกลุ่มนี้จึงถูกเรียกว่า กลุ่มสัจนิยมหรือกลุ่มลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) (กัจจ ฐนพมย์ศรี. 2523: 13)

ศิลปะลัทธิสัจนิยมหรือศิลปะลัทธิเรียลลิสม์ เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ตามที่มนุษย์มีชีวิตจริง ๆ มีใจจินตนาการถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์หรือโบราณนิยาย แต่หากคือ ความเป็นจริงทางสังคม และวิถีชีวิตของผู้คนทุกชนชั้น โดยเฉพาะชนชั้นล่างของสังคมที่ถูกเอาเปรียบ และผลงานส่วนหนึ่งได้กลายเป็นที่วิพากษ์ วิจารณ์ และเสนอปัญหาทางสังคมไปในที่สุด ความเชื่อของศิลปินลัทธิเรียลลิสม์ คือ

1. ศิลปินจะเขียนเรื่องราวที่ตนไม่เคยเห็นด้วยตาไม่ได้ เพราะจะเป็นการทำให้จินตนาการหรืออดีตกล่อมเมาชีวิตจริงในปัจจุบัน

2. ศิลปะจะต้องถ่ายทอดชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนและสังคมจริง ๆ เช่น ความกดดัน ความไม่เสมอภาคและความแตกต่างระหว่างชนชั้น

3. ศิลปะเป็นรากฐานของสังคม ศิลปินจะต้องมีส่วนรับผิดชอบและช่วยเหลือสังคม โดยยกสังคมให้สูงขึ้นในทิศทางที่เหมาะสมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการใช้ผลงานศิลปกรรม

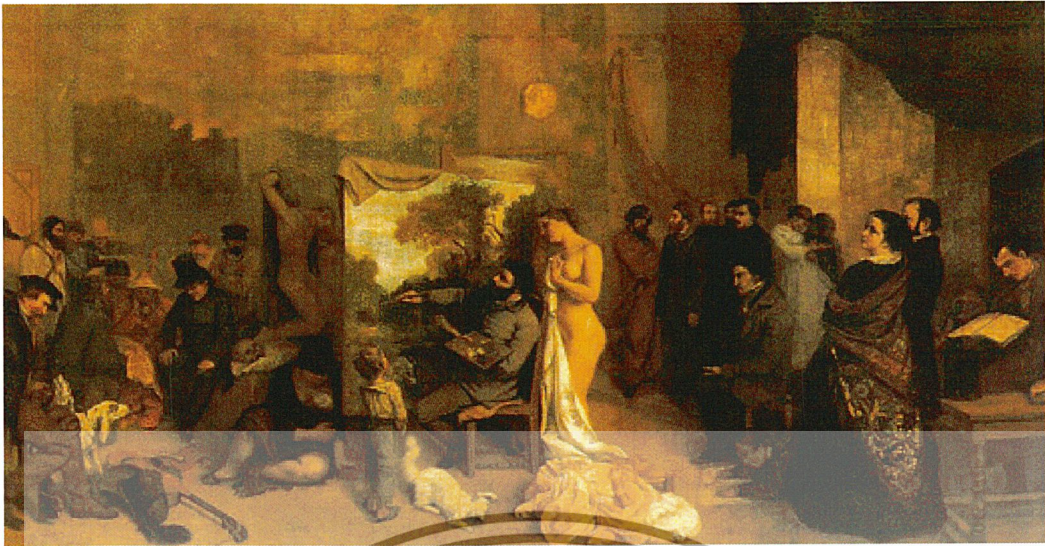
4. ความงามและความจริงอยู่ที่วัตถุและมนุษย์ ศิลปินจะต้องถ่ายทอดให้เป็นรูปแบบที่รู้เห็น
ได้ด้วยความถูกต้องชัดเจนและทักษะของศิลปิน

จากการศึกษาศิลปะลัทธิเรียลลิสม์ นั้นข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะหยิบยกวินิจฉัยชีวิตรอบกายของ
ข้าพเจ้ามาใช้ในงานศิลปะตามรูปแบบของศิลปะสำนึกนิยมหรือเรียลลิสม์ (Realism) โดยเสนอมุมมอง
ของความเป็นจริง ความเรียบง่าย ความเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมปัจจุบันมาผ่านกระบวนการใน
การสร้างสรรค์ และรวมถึงกรรมวิธีกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่ใช้เทคนิคหรือวิธีการ
Painting ที่ซ้อนทับกันเป็นชั้น ๆ นับแต่การขึ้นรูปจนถึงการเก็บรายละเอียด โดยมีศิลปินที่ให้แรง
บัลลาคใจแก่ข้าพเจ้าคือ

กุสตาวูว์ คัวเบท์ (Gustave Courbet, ค.ศ. 1819 - 1877) นอกจากข้าพเจ้าจะได้รับอิทธิพล
ทางแนวคิดตามหลักของศิลปะสำนึกนิยมแล้ว ยังมีศิลปินที่ทำงานในเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมในยุคสมัย
นั้น ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสนใจและศึกษามาโดยตลอดนั้น ได้เป็นฐานรองรับและให้
อิทธิพลทางแนวคิดและเรื่องราวที่ข้าพเจ้านำเสนอในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้นได้
มั่นคงและหนักแน่นยิ่งขึ้นนั่นก็คือ กุสตาวูว์ คัวเบท์ นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้ายังชื่นชอบในวิธีการ
กระบวนการทำงานของคัวเบท์อีกด้วย คัวเบท์ เป็นศิลปินชาวฝรั่งเศส เกิดในครอบครัวของชาวนาที่
ปารีส เมื่อโตขึ้นมามีความใฝ่ฝันที่จะเป็นศิลปิน เขาจึงเริ่มศึกษาศิลปะด้วยการฝึกลอกงานของ
ศิลปินที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะผลงานของ เรมบรานท์ ที่เขาชื่นชอบ เมื่อเขาเติบโตในวงการศิลปะจึง
ได้ประกาศความเชื่อทางศิลปะของตนว่า “จิตรกรควรจะต้องประกอบด้วยสิ่งที่เป็นจริงและ
นำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ” ดังนั้นจิตรกรรมหรือการสร้างสรรค์งานศิลปะกรรมใด ๆ ศิลปินจะต้องพยายาม
ถ่ายทอดสิ่งที่เป็นจริงทางสังคมขณะนั้นให้ปรากฏอย่างเคร่งครัด

“จากความเชื่อทางศิลปะดังกล่าวทำให้คัวเบท์ปฏิเสธผลงานลักษณะรูปแบบนีโอคลาสสิก
และโรแมนติคที่กำลังมีบทบาทในขณะนั้น พร้อมกับให้เหตุผลว่าเขียนศิลปะที่ไร้สาระไม่สามารถ
สนองต่อการแก้ปัญหาของสังคมที่อัปยศอดั้ว นอกจากการวาดภาพแล้วคัวเบท์ยังมีความสนใจ
ในกิจกรรมทางสังคมและการเมืองเขาจึงเน้น ไปเขียนภาพเกี่ยวกับวิถีชีวิตชนบทและชีวิตชนชั้นต่ำ
เช่น กรรมกรทูปหิน เพื่อที่จะใช้ผลงานศิลปะนำเสนอปัญหาสังคม โดยมีความเชื่อว่าศิลปะจะเป็น
ตัวกระตุ้นในการพยายามลดความเลื่อมล้ำทางสังคมได้ และผลงานของเขาก็ได้ส่งอิทธิพลต่อศิลปิน
รุ่นหลังหลายคน โดยเฉพาะมานันท์เป็นอย่างมาก และในทางประวัติศาสตร์ศิลปะถือว่าคัวเบท์เป็น
ศิลปินที่เป็นผู้เริ่มต้นสร้างสรรค์งานศิลปะลัทธิเรียลลิสม์อย่างแท้จริง” (Hartt. 1993: 906-910)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ผลงานของ กูสตาฟว์ คิวเบต์ “The Painter’s Studio” น้ำมันบนผ้าใบ ค.ศ. 1855

2.2.2. เทคนิคโฟโต้มอนтаж (Photomontage)

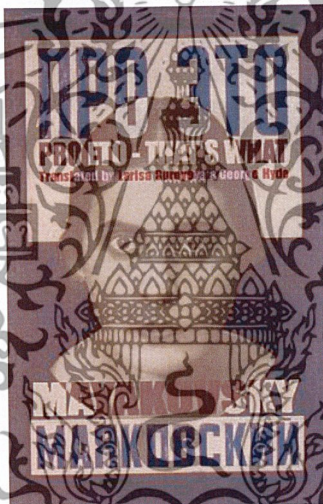
ผลงานศิลปะป็นิพนธ์ของข้าพเจ้าในชุดนี้ นั้นล้วนแต่ใช้กระบวนการทางเทคนิคในรูปแบบของโฟโต้มอนтаж (Photomontage) เป็นหลักสำคัญต่อกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในเชิงเทคนิค ซึ่งวิธีการนี้ได้ช่วยให้การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้านั้นได้เปิดกว้างขึ้น สกัดความเป็นต้นแบบที่ต้องใช้อุปกรณ์เพียงข้อมูลเดียวในเชิงของขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเป็นวิธีการที่ตอบสนองทางความคิดและกระบวนการทำงานของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาและพัฒนาผลงานไปพร้อม ๆ กับตัวเทคนิคโฟโต้มอนтаж (Photomontage) ต่อไปในอนาคต

เทคนิคโฟโต้มอนтаж (Photomontage) เกิดขึ้นในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นช่วงของการค้นพบวัสดุและกรรมวิธีการสร้างสรรค์งานศิลปะสมัยใหม่ คือการนำเอารูปถ่ายมาปะติดเข้าด้วยกัน การขยายสัดส่วนและการรวมเอาภาพถ่ายและภาพจากสิ่งพิมพ์มาไว้ด้วยกันวางองค์ประกอบแบบแบ่งเป็นส่วน ๆ และไม่มีตำแหน่งที่แน่นอนตายตัว (Frag-mentation and Dislocation) จะเห็นได้ในงานปะติดและโฟโต้มอนтажของรัสเซีย ริอดเชนโก (Rodchenko) มีบทบาทสำคัญในการผลิตสิ่งพิมพ์และสร้างงานภาพถ่ายปะติดที่ใช้ประกอบบทกวีของมายาคอฟสกี (Mayakovsky) คือ Pro E To

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 Photomontage : Alexander Rodchenko

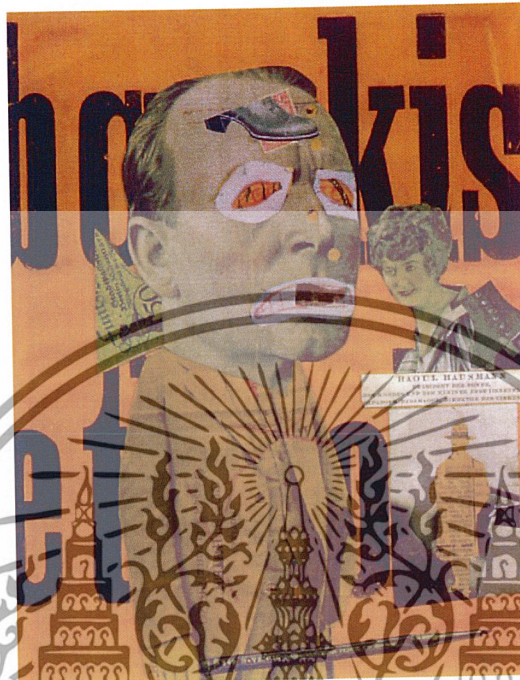

ภาพที่ 6 Pro ETO that's what : Vladimir Mayakovsky

เทคนิคโฟโต้มอนтаж (Photomontage) มีลักษณะการพัฒนาอยู่สองกระแส กระแสหนึ่งมาจากการนำเสนอของสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน ในสหรัฐฯ และขยายออกไปโดยกลุ่มคาดาและกลุ่มสำแดงพลังอารมณ์ เป็นการโฟโต้มอนтажของรูปทรง อีกกระแสหนึ่งเกิดจากการเมืองในสหภาพโซเวียต ภายใต้ชื่อ **The left front of Arts (LEF)** ซึ่งในขณะนั้นได้เกิดกระแสนามธรรมจนเข้าสู่ยุคเสื่อมถอยลงแล้ว โฟโต้มอนтажในสหภาพโซเวียตเป็นวิธีการทางศิลปะที่เกิดขึ้นใหม่ระหว่างปี ค.ศ. 1919-1920 อย่างไรก็ตามไม่สามารถที่จะชี้ขาดได้ว่าโฟโต้มอนтажเกิดขึ้นที่ใดและใครทำมาก่อน แต่ที่ชี้ชัดได้ว่าผู้ที่ริเริ่มพัฒนางานโฟโต้มอนтажก่อนใคร ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ใช้โฟโต้มอนตาจในการก่อกระแสการเมืองในเชิงกลาง ประชดประชันคือ **German Dadaist** ในขณะที่กลุ่ม **Russian Constructivist** ได้พัฒนางานออกมาจากการแสดงออกทางการเมืองที่มีอยู่แล้ว เป็นการขยายความรู้ทางการเมืองสำหรับผู้ชมส่วนใหญ่ที่ยังขาดการศึกษา

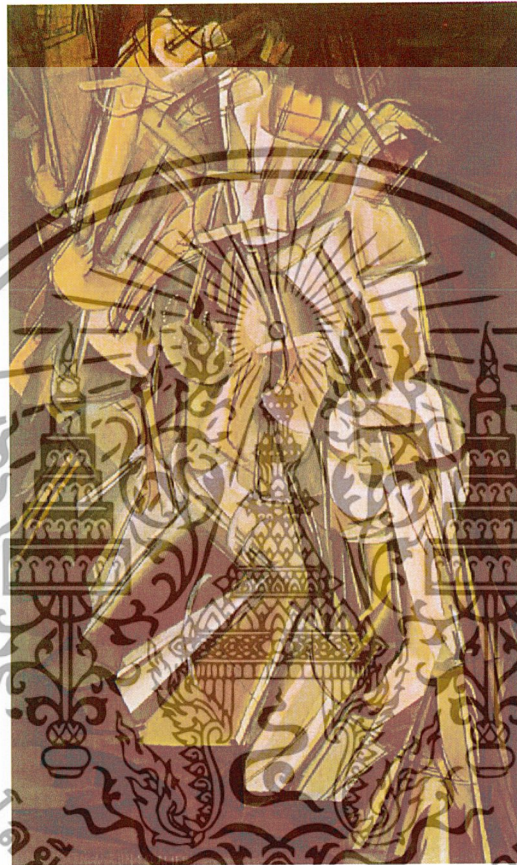
ภาพที่ 7 ราวูล เฮาส์มันน์ “The Art Critic” ค.ศ. 1919-1920 โฟโต้มอนตาจ ขนาด 21.2 x 14.6 เซนติเมตร

ช่วง ค.ศ. 1920 เอล ลิสซิทสกี (El Lissitzky) มีบทบาทพัฒนางานประเภทนี้ขึ้นในรัสเซีย ในขณะที่เมลวิช (Melevich) ได้เปลี่ยนรูปแบบของงานจาก Neo-Primitivism และ Cubo-Futurism เข้าไปสู่ Suprematism ผลงานปะติด The Ship's Chart ของลิสซิทสกี เป็นภาพประกอบที่ใช้เทคนิคปะติดลายเส้นและสีน้ำ ประสากับการใช้ตัวอักษรและฝ่ามือประทับเป็นจุดเด่นของภาพซึ่งให้อิทธิพลต่อศิลปินรุ่นหลัง เช่นเดียวกับโครงสร้างแปลกใหม่ของ Proun ค.ศ. 1422 เทคนิคปะติดสีน้ำมัน ฯลฯ บน ไม้อัด ซึ่งมาจากความเชื่อที่ว่า สถาปัตยกรรมเป็นศูนย์กลางของโลกสมัยใหม่

และอีกหนึ่งบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนางานโฟโต้มอนตาจคือ มาร์เซล ดูชอง (Marcel Duchamp) ศิลปินชาวฝรั่งเศส ที่เริ่มวางแผนสร้างสรรค์งานที่มีชื่อว่า “เจ้าสาวเปลื้องผ้า เบล่าเปลือยโดยบรรดาหนุ่มโสด” (The Bride Stripped Bare her Bachelors, Even) หรือ กระจกแผ่นใหญ่ (The Large Glass) อย่างหยาบ ๆ ในฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1912 โดยได้วางแผนจดบันทึกและปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง ข้อมูลที่ดูชองบันทึกไว้ดูจะมีความซับซ้อนมากกว่างานที่เป็นรูปธรรมมาก และตัวดูชองเองก็ได้ประกาศว่าบทบันทึกนั้นมีคุณค่าเป็นงานศิลปะชิ้นหนึ่ง บทบันทึกเหล่านี้ (จากปี ค.ศ. 1912- 1923) ของดูชองได้รับการตีพิมพ์ออกเป็นหนังสือที่มีชื่อว่า กล่องสีเขียว (The Green Box) ในปี ค.ศ. 1934

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนที่จะมาทำงานชิ้นนี้ ดูของได้ทดลองทำงานตามกระแสศิลปะร่วมสมัยในขณะนั้น ทั้ง ลัทธิคิวบิสม์และฟิวเจอร์ริสม์มาก่อนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1911 จนกระทั่งมาถึงผลงานจิตรกรรมที่โด่งดัง คือ **สตรีเปลือยการกำลังก้าวลงบันได (Nude Descending a Staircase)** ซึ่งวาดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1912 และนับเป็นก้าวแรกที่สามารถจับเอาความเคลื่อนไหว (Movement) และเวลาที่กำลังเคลื่อนไหวมาบันทึกไว้บนผิวหน้าที่แบนเรียบของผืนผ้าใบ

ภาพที่ 8 ผลงานของมาร์เชล ดูชอง “Nude Descending a Staircase No.2” ค.ศ. 1912 สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 91.5 x 88.9 เซนติเมตร

ปี ค.ศ. 1913 ดูชองให้กับการแสดงออกทางงานจิตรกรรมเพื่อมุ่งไปสู่การแสดงออกทางด้านความคิดในงานศิลปะ เขาต้องการจะเป็นที่จดจำในฐานะของผู้สร้างงานศิลปะซึ่งเป็นผลผลิตจากจิตใจมากกว่าการสร้างงานแบบพื้น ๆ ตามกฎเกณฑ์ โดยใช้วัสดุที่ศิลปินใช้เป็นสื่อสร้างสรรค์มานับแต่โบราณกาล

จากยุคสมัยนั้นจวบจนปัจจุบันได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายหลายอย่างมีศิลปินจำนวนไม่น้อยที่หยิบยกนำมาสร้างสรรค์ผลงานกันซ้ำแล้วซ้ำเล่าทั่วทุกมุมโลกและจะยังคงเป็นไปตามวิถีทางนี้อย่างตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3. เรอเน่ มากิริตต์ (Rene Magritte)

จิตรกรชาวเบลเยียม หลังจากร่วมก่อตั้งกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ในเบลเยียม เขาได้มาร่วมกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ที่กรุงปารีสระหว่างปี ค.ศ. 1927-1930 เขาได้รับอิทธิพลจากภาพวาดของคิริโกและมีโร เขาพร้อมแสดงงานนิทรรศการเซอร์เรียลลิสม์นานาชาติทุกครั้งจนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป หลังปี 1960 ผลงานของเขามีแนวโน้มไปทาง Pop Art และ New Realism

ผลงานของมากิริตต์ ลักษณะพิเศษคือชอบเขียนภาพซ้อนที่เรียกว่า Double Image เขาใช้วิธีการนี้มากกว่าศิลปิน Surrealism คนอื่น ๆ ทิวทัศน์ของมากิริตต์นิยมเขียนเมฆที่ทำให้ความรู้สึกลอยไปอย่างช้า ๆ ตลอดเวลาในภาพมีการใช้ที่ว่าง รูปทรง ธรรมชาติที่ถูกขยายมีเรื่องราวจิตผสมอยู่ การแปรสภาพรูปทรงงได้อิทธิพลมาจาก ศิลปินดาดา คือ เมอเรต์ ออฟเฟนไฮม์

จินตภาพที่หลอกลวง (The Treachery of Images ค.ศ. 1928-1929)

มากิริตต์มักจะตั้งชื่อของบางอย่างที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อ และขณะเดียวกันก็ปฏิเสธสิ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นชื่อของสิ่งนั้นที่เรียกขานกันมานานแล้ว เป็นต้นว่า นี่ไม่ใช่กล่องยาสูบ เป็นประโยคตรงส่วนล่างภาพกล่องยาสูบที่วางไว้อย่างชัดเจน ราวกับต้องการตั้งคำถามถึงแนวความคิดในการตั้งชื่อ และการแทนค่าสรรพสิ่ง เป็นการท้าทายความยึดมั่นและค่านิยมของสังคมที่ผู้คนมองและคิดเหมือน ๆ กันไปหมด

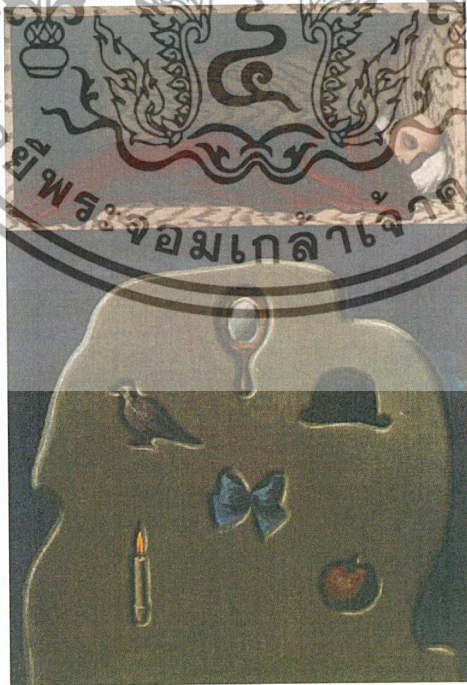
ภาพที่ 9 ผลงานของเรอเน่ มากิริตต์ “The Treason of Picture” สีน้ามันบนผ้าใบ

จากการศึกษาผลงานของเรอเน่ มากิริตต์ (Rene Magritte) นั้น ข้าพเจ้าได้ศึกษาในส่วนของการซ้อนซ้ำลวงตา (Double Image) อันเป็นลักษณะเด่นในงานของมากิริตต์ ที่สามารถสร้างและทะลายมิติเดิม ๆ ตามขนบที่มีอยู่ ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับกระบวนการทางเทคนิคโฟโต้มอนตาจ (Photomontage) ที่ข้าพเจ้าสนใจศึกษาค้นคว้าและนำมาใช้เพื่อพัฒนาต่อยอดการสร้างสรรคผลงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของเรอเน่ มากริตต์ ที่ข้าพเจ้าสนใจ

ภาพที่ 10 “Key to the Fields” สีน้ามันบนผ้าใบ

ภาพที่ 11 “The Reckless Sleeper” สีน้ามันบนผ้าใบ ขนาด 114.5 x 79.8 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและรูปร่างอันถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4. แดง บัวแสน

เกิดเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2519 มุกดาหาร ประเทศไทย ที่อยู่ 15 หมู่ 1 ตำบลโชคชัย อำเภอนิคมน้ำอ้อย มุกดาหาร 49130 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และปริญญาโท จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร ปัจจุบันเป็นศิลปินอิสระ และเป็นอาจารย์พิเศษที่ สาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีนิทรรศการแสดงผลงานจิตรกรรมอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ในการแสดงงานที่ผ่านมาครั้งล่าสุดของแดง บัวแสน คือนิทรรศการ “ตัวตนที่มีอาภสาน” ณ นัมเบอร์วัน แกลลอรี่ นั้นได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของงานอย่างสุดขีด การแสดงงานครั้งนี้ได้นำงานย้อนหลังจนถึงปัจจุบัน ซึ่งงานในช่วงแรกต้นของแดง บัวแสนเกือบทั้งหมดส่วนใหญ่ นั้นล้วนแต่เป็นงานสื่อผสม โดยการนำใช้ประติมากรรมหุ่นตัวและลอยตัวมาผสมผสานร่วมอยู่ด้วย และเนื้อหาเรื่องราวที่ว่าด้วยเรื่องของจิตใต้สำนึก ความเร้นลับ ความน่ากลัว ที่ชวนให้น่าพิศวงน่าค้นหา และมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวสูง มีการแสดงออกทางกายภาพที่บ่งบอกถึงความทุกข์ทรมานหรือความรู้สึกในเชิงลบอย่างชัดเจน ซึ่งผิดกับงานในยุคปัจจุบันที่แสดงถึงความสดใสราวกับโลกทั้งใบได้เปลี่ยนไป

“เมื่อกาลเวลาเปลี่ยน ความรู้สึกก็ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หรือและอาจด้วยวิฤตติและประสบการณ์ที่มากขึ้นจึงทำให้ความคิดในเชิงลบลดลงและมองโลกด้วยแง่ดีและความเข้าใจของชีวิตมากขึ้น จึงทำให้ตัวเองต้องเปลี่ยนไปตามสิ่งที่คิดและรู้สึก” เป็นถ้อยคำที่ศิลปินกล่าว

ในช่วงหลังแดง บัวแสน ได้นำความเป็นประติมากรรมนั้นมาไว้ในงานจิตรกรรมและมีหญิงสาวที่แสนสวยอันเป็นอุดมคติของศิลปินเอง มีสถานที่และสถาปัตยกรรมที่เลอโฉมโบราณเก่าแก่ราวกับย้อนไปในอดีตชาติหรือในความฝัน กลับผ่านของความลึกกลับจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง ศิลปะของแดง บัวแสนนั้นเปรียบเสมือนการเดินทาง ดังงานที่ชื่อ “ระหว่างทางและปลายทาง” กับงาน “ฝันคืนวันที่ 15 คำ” นั้นได้บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางเพียงแต่ต่างกันที่สถานที่ซึ่งในงาน “ฝันคืนวันที่ 15 คำ” นั้นได้บอกให้เห็นอย่างชัดเจน ว่าด้วยหญิงสาวที่เดินขึ้นบันไดขึ้นมา นั้นเปรียบเสมือนดังศิลปินที่มองว่าชีวิตต้องเดินขึ้นสู่ที่สูง ซึ่งในระหว่างทางเดินนั้นย่อมพบอุปสรรคมากมายทั้งดีและร้าย ทุกคนนั้นก็ย่อมต้องมีและไปสู่ถึงจุดหมาย แต่จุดหมายตรงประตูทางเข้านั้นจะไปสู่สิ่งใด ศิลปินได้ปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นคำถามให้เดินไปตามความคิดของคนดูว่าประตูบานนั้นคือจุดหมายใดอันสูงสุดของชีวิต

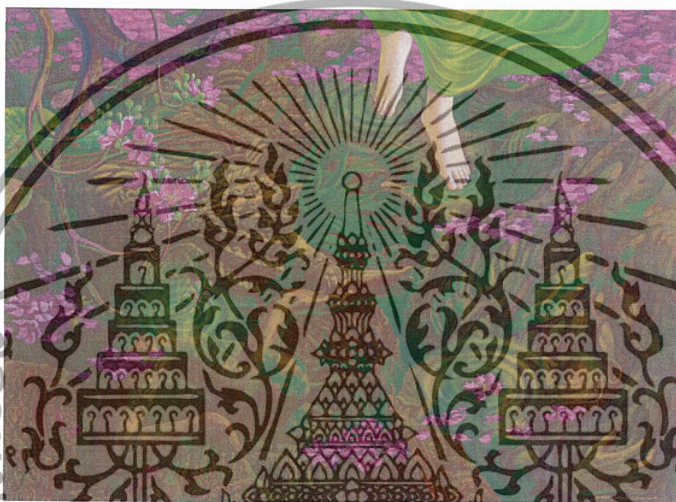
แดง บัวแสน ได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดแทรกด้วยข้อคิดและความงามในเชิงธรรมะลงในงานจิตรกรรมของเขาราวกับบอกให้รู้เป็นเลาเลาว่า ธรรมะนั้นอยู่ใกล้ตัวและอยู่ในชีวิตประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากเราเข้าใจและพร้อมที่จะคิดและมองโลกในอีกด้านหนึ่งที่ดิ่งงมนั้นจะช่วยเกิดสิ่งที่ดิ่งงมภายในจิตใจของเราและจะออกสู่ภายนอกด้วยพื้นฐานทางความคิดที่เข้าใจและดิ่งงม

จากการศึกษาผลงานของแดง บัวแสนนั้น ข้าพเจ้าได้รับและศึกษาในเรื่องของมุมมองของภาพ ซึ่งส่วนใหญ่การใช้มุมมองในลักษณะแบบเบร็ด อาย วิว (Bird Eyes view) และแอน อาย วิว (Ant Eyes View) นั้นจะปรากฏเด่นชัดอยู่ในงานชุดหลัง ๆ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งการนำมุมมองเหล่านี้มาปรับใช้กับตัวงานของข้าพเจ้านั้นได้ช่วยให้งานของข้าพเจ้าได้มีความพิเศษเพิ่มขึ้น

ตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของแดง บัวแสนที่ข้าพเจ้าสนใจและได้รับอิทธิพล

ภาพที่ 12 ระหว่างทางและปลายทาง, 2008. สีอะครีลิคบนผ้าใบ ขนาด 92.4 x 127.4 เซนติเมตร

ภาพที่ 13 ฝันคืนวันที่ 15 ค่ำ, 2010. สีอะครีลิคบนผ้าใบ ขนาด 110 x 140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5. อรรถสิทธิ์ อนิวรรตน์ชน

เกิดเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2511 กรุงเทพฯ ประเทศไทย สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีและโท จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร ปัจจุบันเป็นศิลปิน อิสระ และเป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีนิทรรศการแสดงผลงาน จิตรกรรมอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศมาตั้งแต่ พ.ศ. 2530 จนถึงปัจจุบัน อาทิเช่น ได้หวน มาเลเซีย ญี่ปุ่น โปแลนด์ ยูโกสลาเวียฟินแลนด์ และสำหรับงานนิทรรศการเดี่ยวครั้งที่ 6 ครั้งล่าสุด (7-31 สิงหาคม 2553 ณ นำทอง แกลเลอรี) ของเขาในครั้งนี้ ก็ เป็นภาคต่อจากครั้งที่แล้วเมื่อ 2 ปีก่อนที่ อรรถสิทธิ์จัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวชื่อ Soap Opera เพื่อบอกเล่าเรื่องราวภายนอกที่ตัวเองมอง ออกไป เมื่อมีคนถามถึง นิทรรศการครั้งนี้ เขาตอบว่าจะเล่าเรื่องภายในบ้าง จึงเป็นที่มาของ “Interiority” คือชื่อนิทรรศการครั้งล่าสุด ซึ่งไม่ใช่แค่นำเสนอภาวะทางกายภาพ แต่ยังรวมถึงเรื่อง ภายในของศิลปินเอง ด้วย โดยใช้ “หุ่นนิ่ง” อันเคยเป็นแบบฝึกหัดของคนศิลปะมาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดความรู้สึกเล็กๆ ในใจที่มี ต่อช่วงหนึ่งของชีวิต ผ่านตัวละครและหุ่นนิ่งรูปร่าง แปลกตาที่ศิลปินสร้างขึ้นเองเพื่อแสดงทัศนคติที่มีต่อชีวิตส่วนตัวประสบการณ์ ความเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น ภายใต้บรรยากาศต่างช่วงเวลา ราวกับจะบอกเป็น นัยว่า เช่นเดียวกับชีวิตคนเราที่มีการ เปลี่ยนแปลงเสมอ

เดิมทีอรรถสิทธิ์มิได้สร้างสรรค์งานแบบจิตรกรรมโดยตรง เพราะสมัยเรียนนั้นอรรถสิทธิ์ ได้เลือกเรียนภาพพิมพ์ แต่ในระหว่างนั้นก็พอได้เขียนรูปอยู่บ้าง ซึ่งงานจิตรกรรมที่อรรถสิทธิ์หัน มาสรรค์สร้างอย่างจริงจังนั้นเป็นช่วงเวลาทีหลังจากเขาได้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ มหาวิทยาลัย ศิลปากร ประกอบกับเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เขาต้องหันมามุ่งมั่นทางจิตรกรรม จาก การที่เขาเรียนภาพพิมพ์นั้นทำให้กลิ่นของงานจิตรกรรมของเขาในช่วงแรก ๆ ยังคงมีความเป็น องค์ประกอบแบบงานภาพพิมพ์อยู่ ซึ่งเขาได้ใช้เทคนิคและวิธีการของโฟโต้มอนตาจมาร่วมใช้ด้วย ซึ่งงานในช่วงแรกของเขาเป็นเรื่องของความมืดมนและสถานที่ที่กลับสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำ จากความรักและจากนั้นงานของเขาก็พัฒนามาเรื่อย ๆ ตามประสบการณ์ของศิลปินจนปัจจุบัน เนื้อหาของงาน ได้ให้ความรู้สึกที่สดใสและสวยงามขึ้น วัตถุทุกอย่างที่อรรถสิทธิ์นำมาเลือกใช้ใน งานนั้นล้วนแต่มีความหมายทางด้านจิตใจของเขาทั้งสิ้นดังเช่นในงาน (The warm white Mickey light) นั้นตัวตุ๊กตาผู้หญิงเซรามิก คือหุ่นที่อรรถสิทธิ์สร้างขึ้นมาเองและหุ่นนั้นเป็นตัวแทนของรัก ครั้งใหม่ ประกอบกับรูปทรงที่แลดูคล้ายกับหัวการ์ตูนมิกกี้เมาส์นั้น ก็คือส่วนหนึ่งในความทรงจำ ของอรรถสิทธิ์เอง เป็นต้น

จากการศึกษาผลงานของอรรถสิทธิ์ อนิวรรตน์ชนนั้น ได้ช่วยให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจในการนำมา ปรับใช้และสร้างสรรค์งานด้วยวิธีการจัดการแบบเทคนิคโฟโต้มอนตาจ (Photomontage) มากยิ่งขึ้น และ ถือเป็นบุคคลหนึ่งที่จุดประกายทางความคิดในการสร้างสรรค์งานในรูปแบบทางเทคนิคโฟโต้มอนตาจ

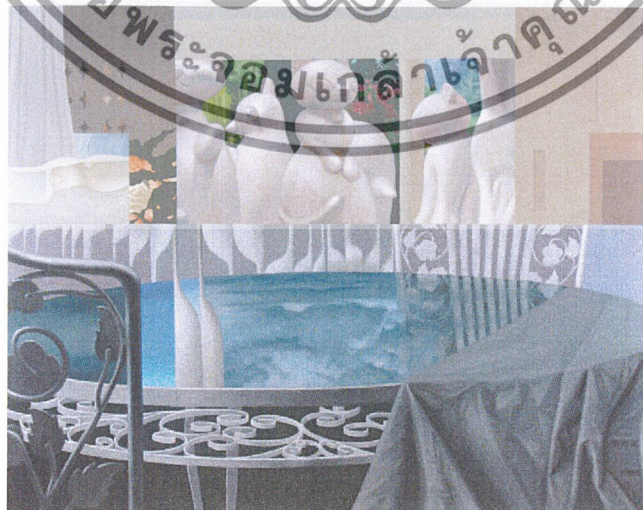
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Photomontage) นับแต่ครั้งที่ข้าพเจ้าได้เข้ารับฟังการบรรยายของอรรถสิทธิ์ อนิวิรรตน์ชน ณ ห้องประชุมตึกเรียนรวม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นั่นก็ได้ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจและสนใจในการสร้างสรรค์งานในรูปแบบเทคนิคโฟโต้มอนтаж (Photomontage) เป็นอย่างมากและทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะฉีกแฉกงานจากเดิมที่ซึ่งเคยยึดติดกับความเหมือนจริงมากเกินไป

ตัวอย่างผลงานจิตรกรรมของอรรถสิทธิ์ อนิวิรรตน์ชนที่ข้าพเจ้าสนใจและได้รับอิทธิพล

ภาพที่ 14 The warm white Mickey light, 2010. สีอะครีลิคบนผ้าใบ ขนาด 180 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 15 The Empty Table Full of Cloud, 2009. สีอะครีลิคบนผ้าใบ ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการรวบรวมและหลอมรวมอิทธิพลกับความบัลคลาใจจากที่ยกและกล่าวมาทั้งหมดนี้ นั้นทำให้ผลงานของข้าพเจ้าได้พัฒนาและมีมิติที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น ก่อเกิดเรื่องราว เหตุการณ์ และสถานการณ์ใหม่จากพื้นที่เดิม ทำให้เกิดความหมายใหม่ที่มีสาระชัดเจนขึ้น โดยศิลปินเป็นผู้ร่วมแสดงปลดปล่อยเรื่องราวในใจ ที่มีใช้เป็นเพียงนักสังเกตการณ์แต่อย่างเดียว ซึ่งทั้งหมดนี้ได้หล่อหลอมให้เป็นงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา และถึงแม้ตัวงานอาจจะยังไม่สมบูรณ์นักแต่ก็สามารถทำให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดในการสร้างสรรค์ได้ต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการค้นคว้าสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้นความสำคัญเรื่องการแสดงออกทางอารมณ์ ที่ถ่ายทอดด้วยบรรยากาศที่อบอวลไปด้วยความเหงา ความเศร้าหมอง หดหู่ใจ แสดงออกผ่านทางวัตถุสิ่งของเครื่องใช้อันเป็นของส่วนตัวในบางมุมที่ไร้ซึ่งการจัดการ และในบางมุมที่สามารถรับรู้ถึงความเป็นบุคคลิกผ่านสิ่งของเหล่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกใช้มุมมองแบบมุมสูง (Bird eye view) ซึ่งให้ความรู้สึกเหมือนโดนบีบบังคับและกดดัน เพื่อเพิ่มและจับแน่นอารมณ์ของเนื้อหาภายในให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ด้วยเทคนิคและกระบวนการทางวิธีการ เพื่อการเห็นภาพเสร็จที่ใกล้เคียงสมจริงตามจินตภาพมากที่สุด ข้าพเจ้าจึงเลือกวิธีการสร้างภาพร่างโดยการ ใช้โปรแกรม Photoshop เข้ามาช่วยในการสร้างภาพร่าง ซึ่งเป็นกร่ายต่อการตอบสนองทางความคิดและการสร้างสรรค์ภาพร่างของข้าพเจ้า

3.1. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

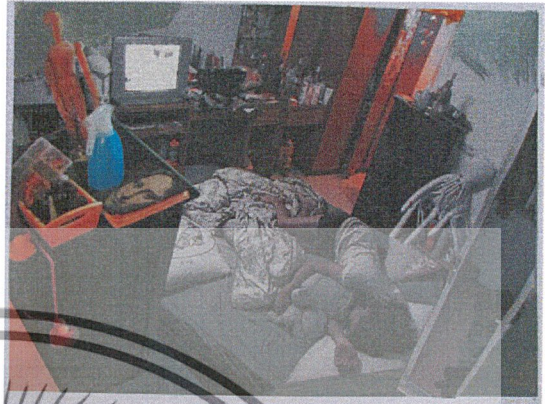
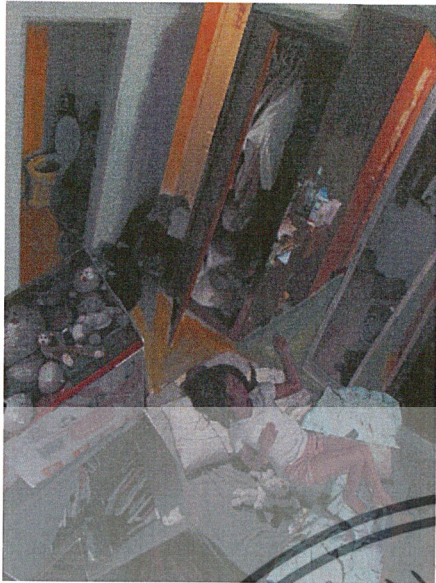

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

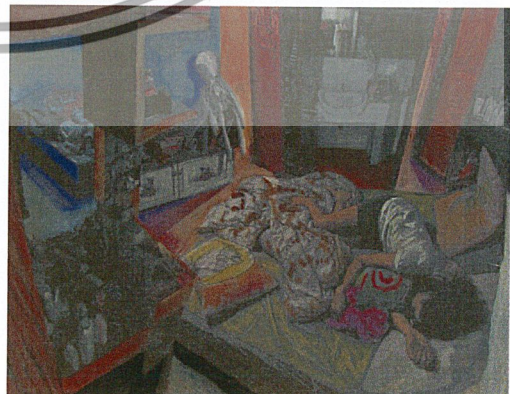
ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความสมบูรณ์ในเรื่องขององค์ประกอบ และทิศทางของวัตถุที่สอดคล้องกันอย่างลงตัว รวมถึงบรรยากาศที่ให้ความเป็นเอกภาพ มากกว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ

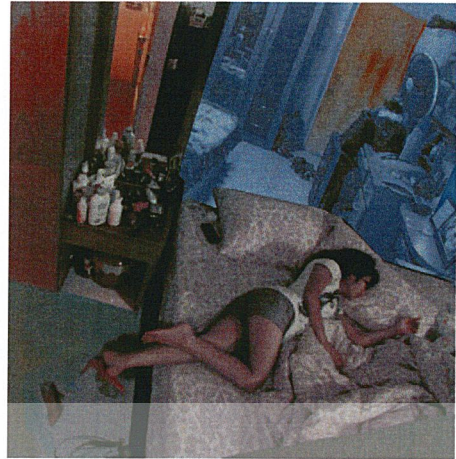
ภาพร่างผลงานชุดที่ 2

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

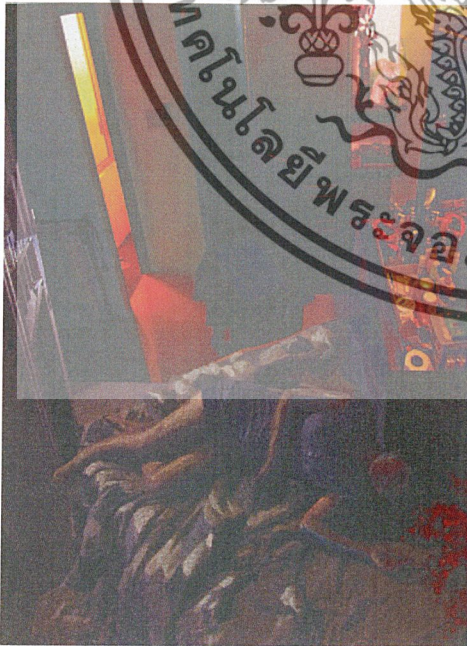
ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 23 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพร่างผลงานชุดที่ 2

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความแปลกในเรื่องขององค์ประกอบ และทิศทางของวัตถุที่แตกต่างจากชุดที่ 1 ไปอย่างชัดเจน ทั้งโทนสีและการวางรูปที่ก่อให้เกิดมิติที่เพิ่มขึ้นภายในงาน

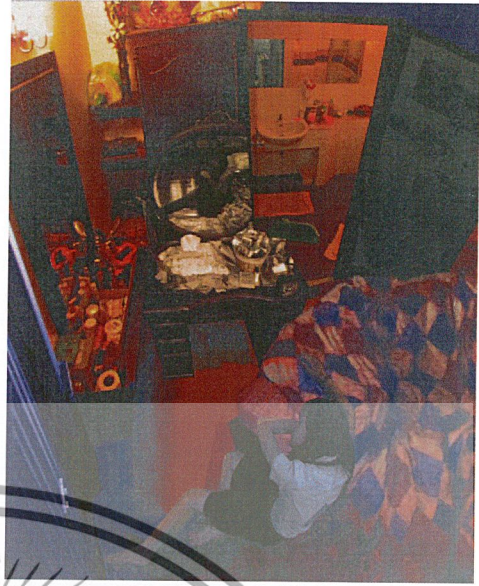
ภาพร่างผลงานชุดที่ 3

ภาพที่ 24 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 25 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

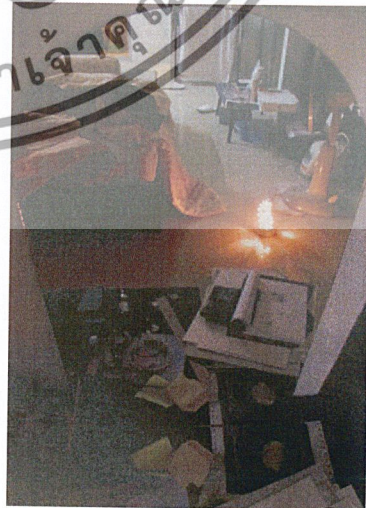
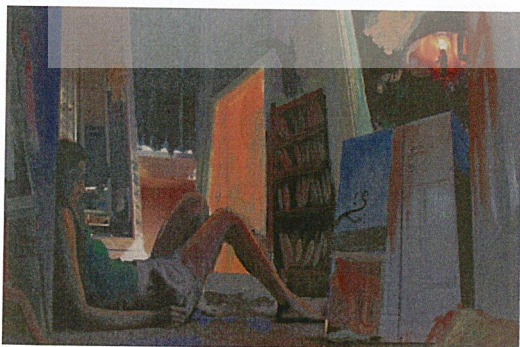
ภาพที่ 26 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 27 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพร่างผลงานชุดที่ 3

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีการนำเรื่องของแสงและบรรยากาศมาปรับเปลี่ยนเพื่อให้ออกไปจากเดิม มีที่มาของแสงชัดเจนขึ้น และได้มีการปรับเปลี่ยนภาพร่างก่อนที่จะนำไปขยายเป็นผลงานจริงเพื่อความลงตัวในเรื่องของหลักองค์ประกอบและความรู้สึกที่สมบูรณ์ลงตัวมากขึ้น

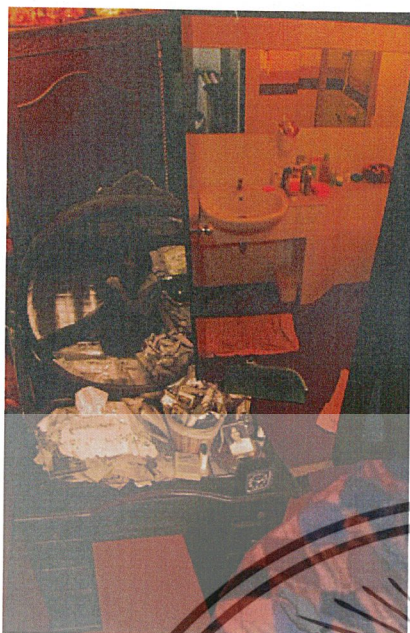
ภาพร่างผลงานชุดที่ 4

ภาพที่ 28 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 29 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 31 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 4

ภาพร่างผลงานชุดที่ 4

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่ 4 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความความชัดเจนในเรื่องของตัววัตถุมากขึ้น มีการจับเน้นบทบาทของวัตถุและทิศทางของเส้นของวัตถุที่สอดคล้องกันระหว่างเส้นตัดกันอย่างลงตัว

3.2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ก่อนการสร้างภาพร่างนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าทำเป็นอันดับแรกคือการหาข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลทางภาพถ่ายตามหอพัก อพาร์ตเมนต์ และคอนโดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ฯ เป็นภาพถ่ายแบบมุมสูง เพื่อต้องการสื่อถึงการบีบบังคับ หรือแสดงถึงความคับแคบของพื้นที่ แล้วนำข้อมูลดิบเหล่านั้นมาคัดสรรคัดลั่นกรองเพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างภาพร่าง ที่ถูกสร้างสรรค์ด้วยการใช้กรรมวิธีแบบโฟโต้มอนтаж คือการนำข้อมูลภาพถ่ายที่เป็นข้อมูลดิบเหล่านั้นมาตัดประกอบสร้างชิ้นใหม่ โดยการนำโปรแกรม Photoshop เข้ามามีส่วนช่วยในขั้นตอนของการสร้างภาพร่าง ผสมผสานกับวิธีการตัดปะ (Collage) จากนั้นนำภาพร่างที่ผ่านการวางวิเคราะห์เชิงองค์ประกอบแล้วนำมาลงสีเพื่อสร้างบรรยากาศให้คล้อยตามเนื้อหาและอารมณ์ความรู้สึกที่สัมพันธ์กันกับแนวความคิด กรรมวิธีแบบโฟโต้มอนทาจนั้นเป็นวิธีที่ช่วยเพิ่มมิติให้กับงาน สามารถตอบสนองความคิดที่ต้องการหลุดพ้นจากการยึดติดกับความคุ้นชินในการทำงานแบบโฟโต้เรียลลิส (Photo Realist) มากจนเกินไปได้ในระดับหนึ่ง ทำให้กล้าที่จะแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น และข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างเหล่านั้นมาขยายเป็นงานจริงในวิธีการรูปแบบของงานจิตรกรรม เทคนิคที่ใช้คือ สีน้ำมันบนผ้าใบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 1

เนื่องจากการเขียนคน (Figurative) เป็นความชอบโดยส่วนตัว ข้าพเจ้าจึงมุ่งมั่นและตั้งใจเพียรพยายามที่จะใช้คน (Figurative) หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับคน โดยเฉพาะหญิงสาวหรือวัยกลางคนที่ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมือง มาเป็นส่วนหลักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ในผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 1 นั้นเป็นผลงานในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งเป็นครั้งแรกนับจากการได้ทำงานศิลปะเชิงสร้างสรรค์ ในขณะที่สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสนองจิตได้สำนึกคือ เพียงการได้วาดหนุ่มสาวที่อาศัยอยู่ในเมืองเพียงเท่านั้น

จากการทำงานในช่วงต้นสังเกตได้ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการขบเน้นมากที่สุดคือ “คน” ซึ่งในระยะที่ 1 นี้การให้อารมณ์ของความเป็นเนื้อหนังคนยังไม่สัมฤทธิ์ผลนัก จึงทำให้รู้สึกถึงความห่อเหี่ยวและแข็งกระด้างเสียมากกว่าเนื้อหนังที่สมจริงและทั้งหมดมีอากัปภิกิริยาเดียวกัน คือท่านอนเห็นได้ว่าการนอนของแต่ละภาพนั้นจะมีเรื่องของเวลาเกี่ยวข้องกับ ซึ่งหมายถึงเวลาของการใช้ชีวิตของคนในสังคมเมือง ที่มีได้คำนึงถึงเนื้อหาเรื่องราวอันสมเหตุสมผลเพียงพอต่อเนื้อหาที่น่าสนใจมากนัก เรื่องราวที่น่าสนใจคือเรื่องราวของพื้นที่ที่สัมพันธ์กันกับคน พื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของคนเมือง เรื่องราวของอิสรภาพที่กำลังถูกกักขัง และถูกจำกัด แต่กระนั้นสิ่งที่แสดงถึงบุคลิกคือการแสดงในเรื่องของอารมณ์ในแต่ละภาพที่คล้ายคลึงกันไปในรูปแบบของความเหงา โดยการแสดงออกผ่านผลงานในรูปแบบจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมัน ทั้งหมดนี้คือช่วงเริ่มแรกของการแสวงหาแนวทางในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 32 อีสุรภาพ ขนาด 100x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 อีกรภาพ 2 ขนาด 150x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551

ภาพที่ 34 16: 30 น. ขนาด 100x120 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 สาวออฟฟิศ ขนาด 160x200 เซนติเมตร สีนามันบนผ้าใบ, 2551

3.4. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2

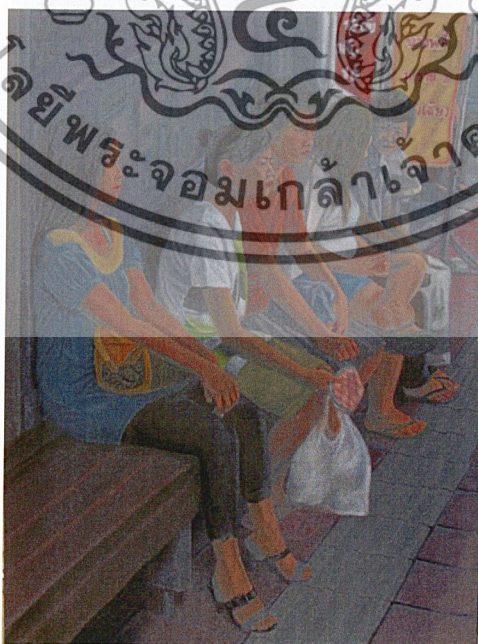
ต่อมาในช่วงการพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2 นั้นคือ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 สิ่งที่เขาพบเข้ายังคงสนใจและยังคงทำอย่างต่อเนื่องคือการเขียนรูปแบบวีลิสติก ที่มีความเป็นวิถีชีวิตของกลุ่มคนเมืองเป็นหลัก โดยใช้เรื่องราวของการไร้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลรอบข้าง การตกอยู่ให้ห้วงกว้างที่ตนเองสร้างขึ้น จากการทำงานในช่วงระยะที่ 2 นั้นประเด็นในการจับเน้นของเรื่องราวเริ่มชัดเจนขึ้นจากระยะที่ 1 มีการนำสภาพแวดล้อมรอบข้างมาจับเน้นตัวเนื้อหาเรื่องราวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในช่วงผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2 เป็นพัฒนาต่อยอดมาจากระยะที่ 1 ซึ่งในช่วงระยะที่ 2 นั้นต่างไปจากเดิมคือ มิได้จับเน้นเรื่องราวของคนเพียงคนเดียวที่อยู่ในพื้นที่หรือห้องเพียงลำพังเหมือนในระยะแรก หากแต่ถอยย้อนกลับ ไปมองในภาพรวมของสังคม ความเป็นคนเมือง ที่อยู่ร่วมกันในสถานการณ์เวลาเดียวกัน กระนั้นก็ยังคงมีเรื่องราวของภาวะอารมณ์เป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกเสมือนว่าแต่ละคน โคนแยกออกจากกันด้วยกรอบแห่งภาวะที่ตนสร้างขึ้น เห็นได้ว่าสิ่งที่ทำให้ผลงานในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มีความต่อเนื่องกันนอกเหนือจากความเป็นเรื่องราวของคนเมืองแล้ว นั้น คือ อารมณ์ภายในงานที่แสดงออกถึงความนิ่งเงียบ และบรรยากาศของความเหงาที่ส่งต่อถึงกันสาระสำคัญในช่วงการพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 2 นั้นคือ ความเป็นปัจเจกที่อยู่ร่วมกันอันในความเป็นจริง ภาพของการอยู่ร่วมกันในแต่ละสถานที่ภายในสังคมปัจจุบันเหล่านี้คือ เรื่องสามัญธรรมดาของคนเมืองที่ไม่รู้จักมักจี่ หรือคุ้นชินหน้ากัน จึงไม่จำเป็นต่อการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ซึ่งความปกติของคนเมืองเหล่านี้ได้สะท้อนให้เขาได้เห็นหวนกลับมาถึงสังคมชนบทที่มีการสื่อสารกันระหว่างคนรอบข้าง ถึงแม้มิได้รู้จักกันแต่อย่างน้อยก็มีการทักทายด้วยรอยยิ้ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึกต่าง ๆ ที่เคยได้รับจากสังคมชนบทเหล่านี้ได้เลือนหายไปจากสังคมเมืองที่ข้าพเจ้าพบเห็น
 ในปัจจุบัน ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นความบดบังใจในการสร้างสรรค์ผลงานต่อข้าพเจ้า
 ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเรื่องราวตามความรู้สึกจากภายในจิตใจ โดยการแสดงผ่านผลงานจิตรกรรม
 ด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ดังนี้

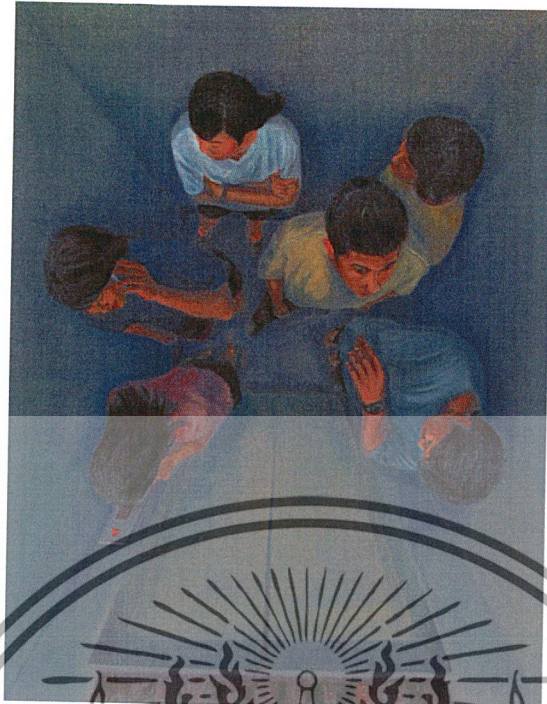

ภาพที่ 36 มนุษย์สังคมเมือง 1 ขนาด 200x150 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

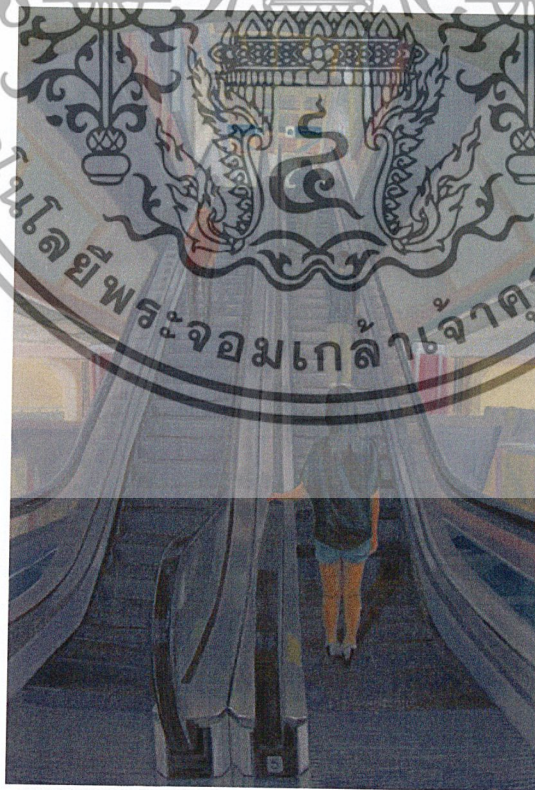

ภาพที่ 37 มนุษย์สังคมเมือง 2 ขนาด 180x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 มนุษย์สังคมน้อง 3 ขนาด 200x150 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

ภาพที่ 39 มนุษย์สังคมน้อง 4 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

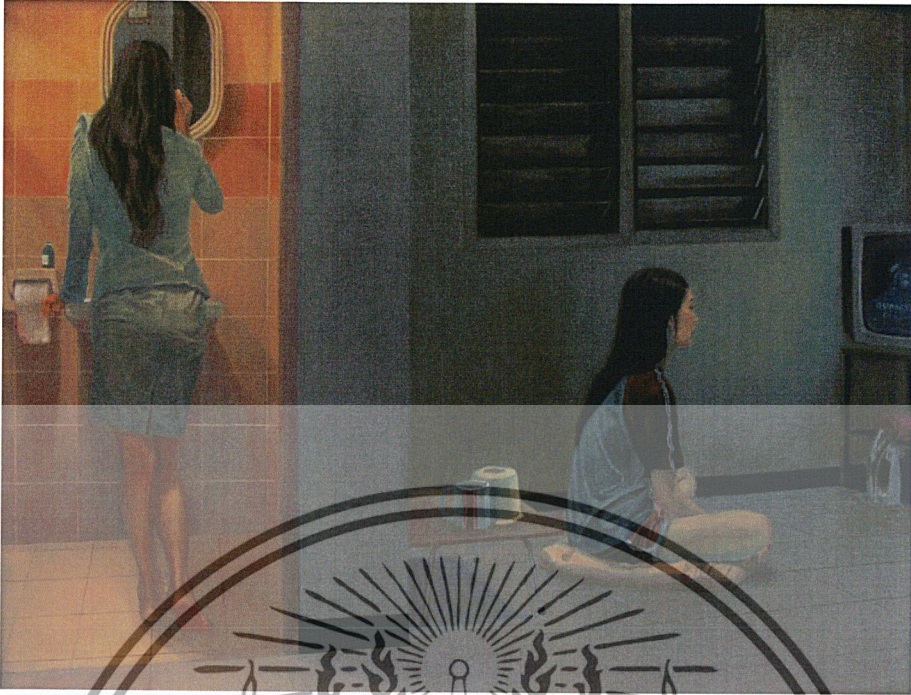
3.5. การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 3

ในช่วงการพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ระยะที่ 3 นั้น ได้เริ่มมีการขยับและเปลี่ยนแปลงรูปแบบของงาน มีการนำเรื่องราวของเวลามาเป็นตัวขั้บเน้นเนื้อหามากขึ้นในผลงานชิ้นที่ 2, 3, 4 แต่ยังคงเป็นเรื่องราวของคนเป็นหลัก ได้เจาะประเด็นลงไปตามลำดับขั้น โดยเน้นลงไปในเรื่องการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนเมืองกับสภาพความเป็นที่อยู่อาศัย ชัดเจนขึ้นในเรื่องของพื้นที่ ซึ่งในผลงานชิ้นแรกของระยะที่ 3 นั้นยังคงมีอิทธิพลทางความคิดจากผลงานในระยะที่ 2 อยู่ คือ เป็นการมองแบบมุมกว้าง ตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในกรุงเทพมหานคร ฯ ที่แตกต่างกันออกไป แต่ในผลงานชิ้นที่ 2, 3 และ 4 ของช่วงระยะที่ 3 นั้นได้กลับเข้าไปขั้บเน้นในเรื่องของความเป็นที่อยู่อาศัยในรูปแบบของความเป็นห้อง ความเป็นพื้นที่แคบ ๆ และได้เจาะลึกเข้าไปในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคนภายในห้องที่อยู่ร่วมกัน มีการพัฒนาในเรื่องของบริบทที่ชัดเจนและเจาะจง เนื้อหาเรื่องราวกระชับใจความมากขึ้น มีความต่อเนื่องทั้งตัวเนื้อหาและเรื่องราวทางอารมณ์ เป็นการเล่าซ้ำที่มีความพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างมีทิศทาง

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวของความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกันกับคนใกล้ตัว อันเกิดจากเหตุและปัจจัยของการดำเนินชีวิตภายในกรอบของโครงสร้างระบบทุนสังคมนิยม การดำเนินชีวิตที่ต่างคนต่างต้องดิ้นรนเอาตัวรอด กงรับผิดชอบต่อที่ทำงานหนักขึ้นเพื่อแลกกับความสบาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้อาจกลายเป็นช่องว่างระหว่างบุคคลใกล้ตัว เป็นการบั่นทอนความสัมพันธ์ระหว่างกัน สิ่งที่ยังมองไม่เห็นเหล่านี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมายภายในสังคม ข้าพเจ้าจึงได้ถ่ายทอดความคิดเห็นและรู้สึกล้นผ่านผลงานในรูปแบบจิตรกรรม ด้วยเทคนิคสีน้ำมัน ดังนี้

ภาพที่ 40 ห้วงขณะหนึ่ง ณ ใจกลางเมือง ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

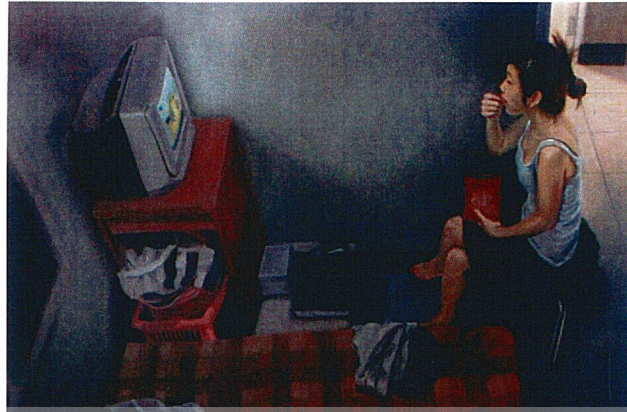

ภาพที่ 41 Room-mate 1 ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

ภาพที่ 42 Room-mate 2 ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 Room-mate 3 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

3.6. ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ผลงานในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์นั้น เป็นการต่อยอดเรื่องราวจากช่วงการพัฒนาผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ในระยะที่ 3 ซึ่งในผลงานชิ้นที่ 1 ของผลงานก่อนศิลปนิพนธ์นั้นเป็นช่วงรอยต่อของการค้นหาต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบและมุมมองของการสร้างสรรค์ผลงาน และผลของการค้นหานั้นได้ส่งต่อมายังผลงานในชิ้นที่ 2 ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่อย่างต่อเนื่องและชัดเจน น่าสนใจมากขึ้น โดยการใช้มุมมองและอารมณ์ของบรรยากาศที่มีความพิเศษเพิ่มขึ้น ในผลงานชิ้นที่ 1-3 ของช่วงระยะผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ยังคงเป็นภาพเรียลลิสติก ที่มีได้ปรุงแต่งด้วยกรรมวิธีอื่นแต่อย่างใด ส่วนเนื้อนั้นก็ยังคงเดิม เป็นเนื้อหาที่ต่อเนื่องมาจากช่วงระยะที่ 3 ซึ่งแตกต่างจากชิ้นที่ 4 ที่ได้เกิดการทดลองแล้วประสบผลสำเร็จต่อการผสมผสานระหว่างความเป็นจริงและความเพ้อฝัน เป็นการนำกรรมวิธีทางเทคนิคแบบโฟโต้มอนตาจมาปรับใช้กับผลงาน วิธีนี้สามารถตอบสนองรองรับในการสร้างสรรค์เป็นอย่างดี ช่วยให้ไม่ยึดติดกับสิ่งที่ตาเห็น ผลงานชิ้นที่ 4 นี้จึงเป็นแนวทางที่ได้ส่งต่อสู่ผลงานศิลปนิพนธ์อย่างชัดเจนและเป็นจุดที่พลิกผันไปสู่การสร้างสรรค์อย่างแท้จริงข้าพเจ้าหวังหวังว่าจะสามารถพัฒนาต่อยอดผลงานจากศิลปนิพนธ์ชุดนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 Untitled, ขนาด 200x170 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 2552

ภาพที่ 45 A blue small room 1 ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีน้ำมันบนผ้าใบ, 25
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 A blue small room 2 ขนาด 200x140 เซนติเมตร สีนํ้ามันบนฝ้าใบ, 2553

ภาพที่ 47 A cloudy small room ขนาด 200x160 เซนติเมตร สีนํ้ามันบนฝ้าใบ, 2553
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทำงานมาทั้งหมด 4 ระยะด้วยกัน โดยภาพรวมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแบบ
ขั้นบันได ซึ่งระยะการเดินทางของการทำงานที่ผ่านมาทั้งหมดนั้นได้สัมฤทธิ์ผลขึ้นในผลงานชิ้น
สุดท้ายก่อนศิลปนิพนธ์ ซึ่งผลงานชิ้นนี้ได้เกิดจากการทดลองในการนำข้อมูลที่หลากหลายมาผสม
รวมกัน ด้วยกรรมวิธีการแบบโฟโตมอนтаж จากการทดลองนั้นได้ส่งผลให้ข้าพเจ้าอยากรู้และ
ค้นคว้าทดลองการสร้างสรรค์โดยการใช้กรรมวิธีการแบบโฟโตมอนтажนั้นอย่างจริงจัง และผล
จากการกระทำดังกล่าวนี้ได้ส่งต่อสู่ศิลปนิพนธ์อย่างเห็นได้ชัดที่สุด แต่หากนั้นเป็นเพียงการ
เริ่มต้นในการเริ่มสร้างสรรค์ผลงานในภายภาคหน้าอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

จากกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว” ในรูปแบบของงานจิตรกรรม จำนวน 4 ชิ้น แต่ละชิ้นต่างก็มีองค์ประกอบ และทัศนธาตุที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งผลงานทั้งหมดนั้นยังคงอยู่ในเรื่องราวเนื้อหา และความรู้สึกเดียวกัน คือความเป็นพื้นที่ภายในห้องที่ถูกตัดแบ่งเป็นมุมต่าง ๆ วัตถุสิ่งของที่แสดงความเป็นอัตตา ถูกนำมาประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ และบรรยากาศของความเหงาที่ปกคลุมภายในพื้นที่ ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

4.1. วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1. เรื่องราว (Subject)

ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว พื้นที่ที่สะท้อนถึงอารมณ์ที่ถูกกักเก็บภายใต้จิตสำนึก การแสดงออกทางประสพการณ์ โดยใช้สิ่งของที่แสดงแทนความเป็นบุคลิกของแต่ละคนไป

4.1.2. เนื้อหา (Content)

แสดงถึงการแสดงออกในภาวะทางอารมณ์ที่ถูกสะท้อนด้วยเรื่องราวต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อม และสังคมรอบตัว และสะท้อนความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านั้น โดยการแสดงภาวะทางอารมณ์ภายในพื้นที่อันเป็นส่วนตัว

4.1.3. การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้มีการแสดงออกในแบบเสรีหมอง อิโรติก และแสดงถึงอารมณ์แห่งความเหงา สรรค์สร้างผลงานโดยเทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งมีใช้ขั้นตอนและวิธีการ Painting แบบทางตะวันตกมาผสมผสานผนวกกับการสร้างสรรค์โดยการใช้กรรมวิธีแบบโฟโต้มอนตาจ

4.1.4. สัญลักษณ์ (Symbolic)

รูปทรงที่ซ้ำพเข้านำมาใช้สื่อถึง ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว ได้แก่

คน	สัญลักษณ์	ผู้คนในสังคมเมือง
วัตถุ/หุ่นนิ่ง	สัญลักษณ์	สิ่งที่แสดงซึ่ง บุคลิกนิสัย ความเป็นตัวตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2. วิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.2.1. รูปทรง (Form)

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามี 2 รูปทรงหลัก คือ รูปทรงของคนและหุ่นนิ่ง ในส่วนของรูปทรงของคนนั้น เป็นผู้หญิง และหุ่นนิ่งนั้นมีหลากหลายขนาดของรูปทรง ซึ่งแต่ละรูปทรงนั้นแตกต่างกันออกไปตามขนาดธรรมชาติวัตถุ เช่น โต๊ะ แจกัน ผ้าห่ม เป็นต้น ซึ่งแต่ละรูปทรงต่างก็มีความหมายและมีหน้าที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปถ่ายกับตุ๊กตา อาจมีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ของการบันทึกเรื่องราวของความทรงจำ และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ อันเป็นส่วนตัว อาจบ่งบอกถึงลักษณะบุคลิกแฝงบางอย่างของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปทรงที่แตกต่างและกระจัดกระจายกันออกไปนั้น ในภาพนั้นถูกเชื่อมโดยบรรยากาศและการเชื่อมกันระหว่างความสัมพันธ์ของตัววัตถุเอง

4.2.2. เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเพราะเส้นเป็นตัวจับเหนี่ยวทิศทางและอารมณ์ความรู้สึกในผลงาน ซึ่งเกิดจาก Perspective ที่มีลักษณะในรูปแบบของมุมมองสูง (Bird Eyes View) ที่ให้ความรู้สึกบีบบังคับและกดดันในเชิงความรู้สึกและทางสายตาซึ่งประกอบด้วยเส้นตั้ง เส้นเฉียง และเส้นแนวนอน เข้าด้วยกันอันเป็น โครงสร้างมาจากกระบวนการโฟโตมอนтаж ซึ่งได้นำมารองรับการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบของตามอารมณ์ความรู้สึกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบของเส้นตั้ง เส้นเฉียงและเส้นนอน ที่มีลักษณะเป็นเส้นตรงที่มีขนาดแตกต่างกันออกไป อันเกิดจากรอยต่อและการทับซ้อนกันของแผ่นข้อมูล และเส้นรอยต่อที่ใช้เส้น Perspective ร่วมกัน

2. เส้นที่มีลักษณะคดโค้ง อันเกิดจากเส้นรอบนอกของตัววัตถุ

4.2.3. สีและน้ำหนักร (Colour, Tone)

การกำหนดโครงสร้างในงานเกิดจากการเลือกสรรและความต้องการที่จะใช้สีและน้ำหนักรที่มาจากตัววัตถุและบรรยากาศของแสงที่กำหนดเอง ในการกำหนดเป็นโครงสร้างเข้มทึบ แสดงเนื้อหาในเรื่องความเศร้า เหงา หดหู่ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความงดงามที่เคลือบแฝงอยู่ ด้วยการกำหนดเป็นโครงสร้างสว่างที่ปรากฏตัวอยู่ในรูปของแสงไฟอันสลัว

4.2.4. พื้นผิว (Texture)

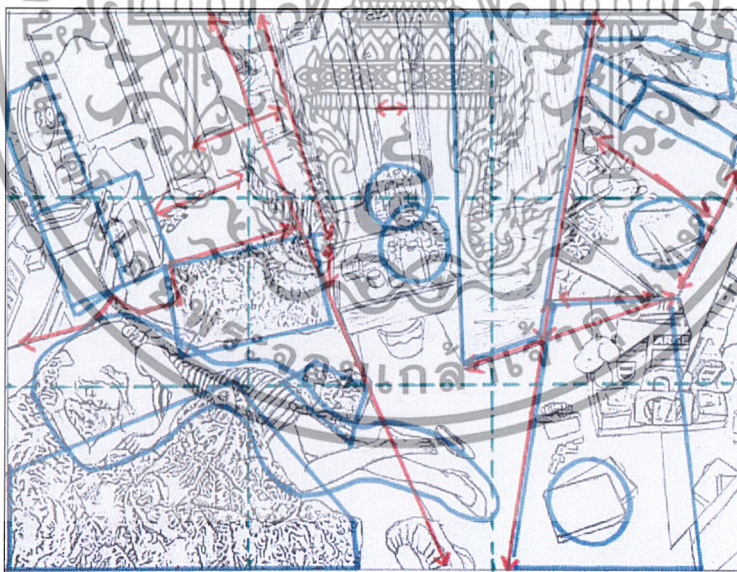
พื้นผิวในผลงานจิตรกรรมนั้นเกิดจากการจับเน้นเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างตัววัตถุกับคน ซึ่งมีพื้นผิววัตถุมากสุดในงาน โดยมีตัวเชื่อมระหว่างผิวของวัตถุต่าง ๆ เป็นบรรยากาศเพื่อความกลมกลืน ภายในภาพมิติของวัตถุนั้นเกิดขึ้น โดยระยะของเส้นสายตา และเกิดจากผลของกรรมวิธีทางเทคนิคโฟโต้มอนтаж

4.2.5. ที่ว่าง (Space)

ได้แก่ที่ว่างภายนอกกรอบ ๆ ฟอรัมคนและวัตถุอันส่วนหนึ่งคือ ผนังและอากาศที่คอยจับแน่นอารมณ์ด้วยบรรยากาศ เป็นส่วนที่ว่างจากโครงสร้างของรูปทรงที่ซึ่งเป็นรูปทรงปิดแฉะส่วนที่อาศัยอยู่ในส่วนของรูปทรงเปิดและความตื้นลึกของที่ว่างภายในแต่ละเฟลน (Plane)

4.3. วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้านำผลงานชิ้นที่ 2 มาวิเคราะห์ตามหลักของการจัดวางองค์ประกอบของภาพ ซึ่งประกอบด้วย ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) ความเป็นเด่น (Dominance) และความเคลื่อนไหว (Movement) ดังนี้

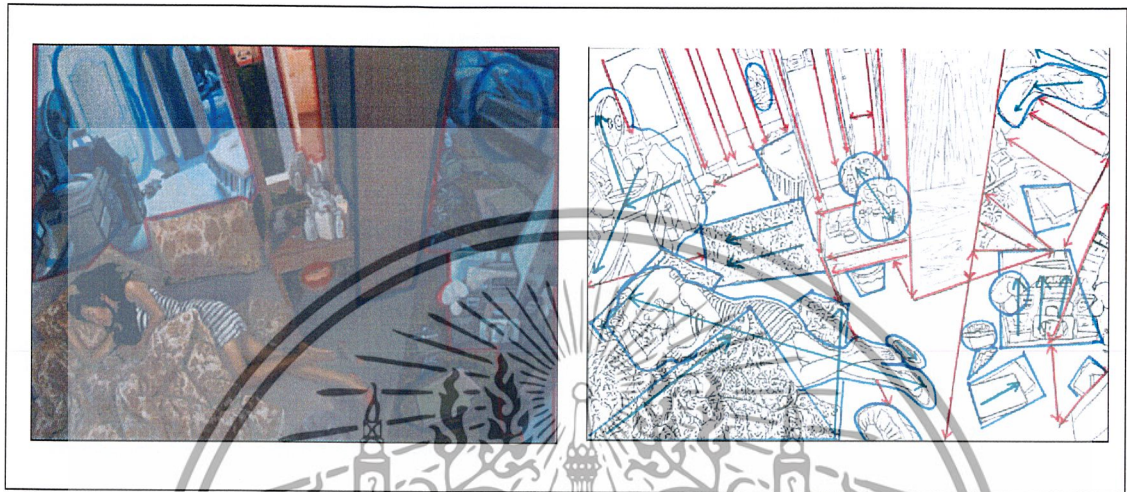
ภาพที่ 48 วิเคราะห์ความกลมกลืนตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)

4.4.1. ความกลมกลืน (Harmony)

ภายในผลงานความกลมกลืนเกิดจากสีของบรรยากาศที่สร้างขึ้นระหว่างสีปฏิปักษ์และกลมกลืนด้วยส่วนขององค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นสีแดง แสดงถึง การกลมกลืนด้วยด้วยเส้นและทิศทางที่สอดรับหรือกลมกลืนด้วยการจัดแย้งกันของเส้นที่ทำหน้าที่แบ่งและเชื่อมภาพในเวลาเดียวกัน

เส้นสีน้ำเงิน แสดงถึง กลมกลืนด้วยรูปทรงที่ขัดแย้งของรูปร่างที่ทับซ้อนและเชื่อมต่อกัน

ภาพที่ 49 วิเคราะห์ความหลากหลายตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2)

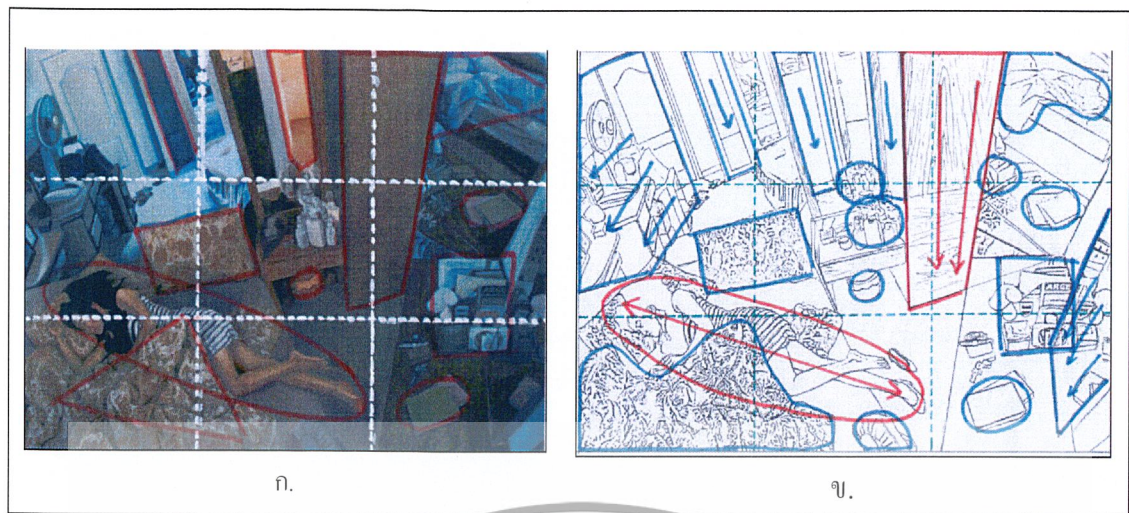
4.4.2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานขึ้นนี้เกิดจากความขัดแย้งกันของสีและเส้น กล่าวคือ มีการวางสีของแสงเป็นสีวรรณะร้อนแทรกขึ้นมาเพื่อให้ขัดแย้งกับสีโดยรวมของภาพอย่างจงใจ อีกทั้งเส้นที่คอยทำหน้าที่แบ่งและเชื่อมภาพซึ่งมีทั้งเส้นตั้งและเส้นนอนนั้นต่างแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของเส้นอย่างชัดเจน และอีกสิ่งหนึ่งในผลงานนี้แสดงถึงความหลากหลาย คือ ความแตกต่างของรูปทรง (Form) ของวัตถุ ซึ่งสามารถอธิบายได้เป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

เส้นสีแดง แสดงถึง ความหลากหลายของเส้นที่ก่อให้เกิดทั้งความขัดแย้งและความกลมกลืน ในขณะเดียวกันอันประกอบไปด้วยเส้นตั้ง เส้นนอนและเส้นเฉียง ซึ่งเป็นเส้นที่มองเห็นด้วยตาเปล่าอันเกิดจากการแบ่งกันระหว่างขอบเขตของรูปทรงและความหลากหลายของตำแหน่งคู่ตีปฏิบัติ

เส้นสีน้ำเงิน แสดงถึง ความหลากหลายของรูปทรงที่ทับซ้อนและเชื่อมต่อกันระหว่างสี รูปร่างและรูปทรง

เส้นสีเขียว แสดงถึง ความหลากหลายของทิศทางของเส้นที่เกิดจากความรู้สึก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

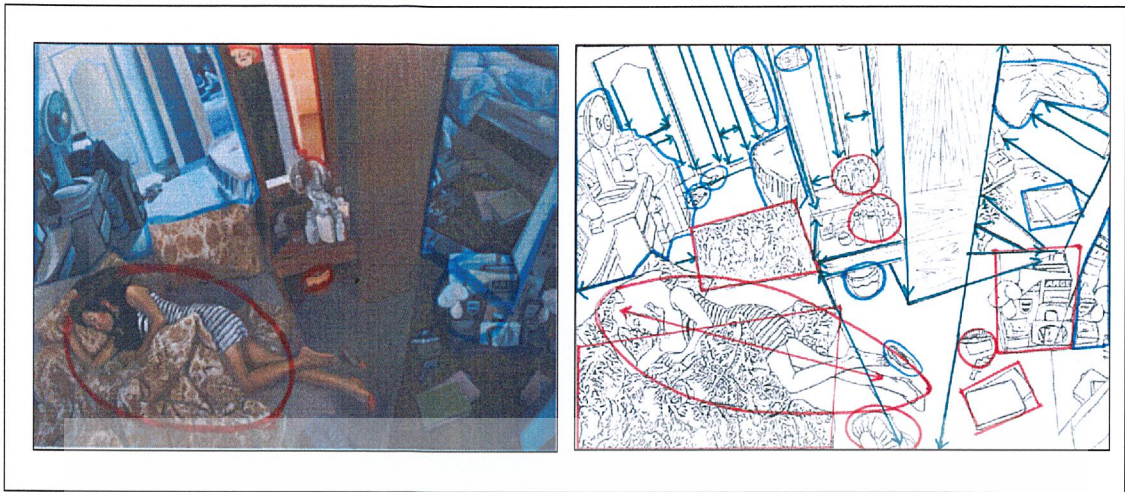
ภาพที่ 50 วิเคราะห์ความสมดุลตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)

4.4.3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของผลงานชิ้นนี้เป็นดุลยภาพและอสมมาตร (Asymmetrical Balance) กล่าวคือ เกิดจากการจัดวางแบบซ้ายขวาไม่เท่ากันซึ่งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวทั้งนี้เป็นการจัดภาพให้เกิดความสมดุลจากการใช้ค่าน้ำหนัก ความสว่าง ความมืด และสี

ดังรูป ค. ดุลยภาพที่เกิดจากการใช้สี ระหว่างสีโทนร้อนและโทนเย็น

ข. ดุลยภาพจะถูกถ่วงลงทางด้านซ้ายเพื่อวิเคราะห์จาก โครงสร้างในรูป และพื้นที่บริเวณที่อยู่ด้านขวามีขอบมาถ่วงดุล เพื่อมิให้น้ำหนักของภาพเอียงไปด้านหนึ่งอย่างชัดเจน แสดงค่าด้วย เส้นสีแดง ส่วนการถ่วงดุลโดยวัตถุสิ่งของนั้น แสดงค่าด้วย เส้นสีน้ำเงิน

ภาพที่ 51 วิเคราะห์ความเป็นเด่นตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปินพจน์ชั้นที่ 2)

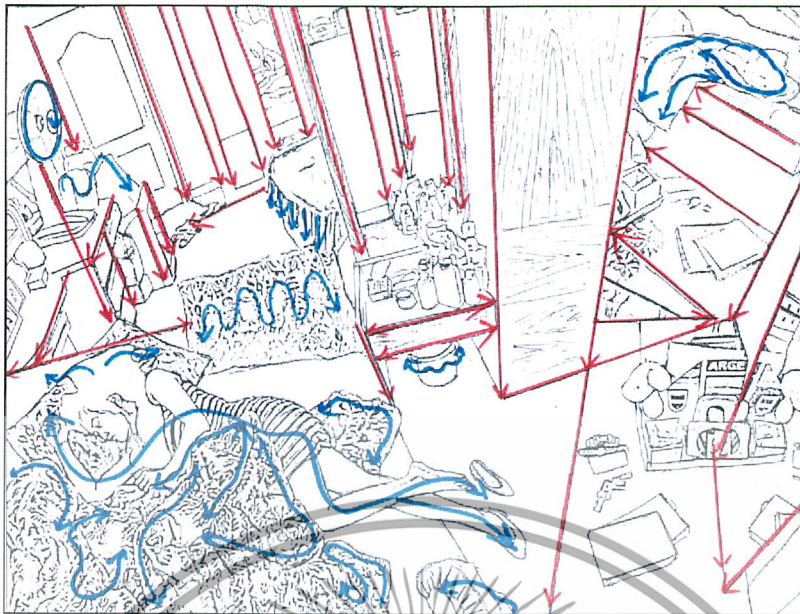
4.4.4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ภายในภาพมีจุดเด่นหรือจุดรวมสายตา (Focal Point) คือรูปทรงคนและวัตถุรอบข้าง นอกจากรูปทรงที่ก่อให้เกิดความเป็นเด่นภายในงานแล้ว ยังมีเส้นที่ทำหน้าที่ช่วยก่อให้เกิดความสมดุลโดยการขัดแย้ง นอกเหนือจากเส้นและรูปทรงแล้ว “สี” ก็เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการจับเน้นอารมณ์ความรู้สึกและก่อให้เกิดจุดเด่นจุดรอง ซึ่งสามารถวิเคราะห์เป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้

เส้นสีแดง แสดงถึง จุดเด่นของงาน อันได้แก่ คน ฟ้ามืด ตำแหน่งของแสงและวัตถุต่าง ๆ อันเป็นสัญลักษณ์และเนื้อหาสำคัญภายในงาน เป็นส่วนที่ช่วยแสดงและสะท้อนถึงความรู้สึก ความเป็นตัวตนโดยตรงเป็นวัตถุหลักที่สื่อให้เห็นถึงบุคลิกและฐานะชนชั้นความเป็นอยู่ของตัวผู้หญิงได้ชัดเจนที่สุด

เส้นสีน้ำเงิน แสดงถึง จุดรอง คือจุดที่ช่วยส่งเสริมบริบท บรรยากาศ และเรื่องราวให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นการกระจายออกของจุดเด่นเพื่อให้ภาพมีความสมดุล

เส้นสีเขียว แสดงถึง ทิศทางของเส้นที่ก่อให้เกิดการขัดแย้งเพื่อความกลมกลืน และเป็นทิศทางที่มีส่วนช่วยในการก่อให้เกิดจุดเด่นและจุดรองภาพในผลงาน

ภาพที่ 52 วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2)

4.4.5. ความเคลื่อนไหว (Movement)

จากการวิเคราะห์ภายในผลงาน มีความเคลื่อนไหวที่ให้ความรู้สึกแบบพุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน อันเกิดจากเส้น Perspective เป็นตัวนำสายตา และมีเส้นขัดแย้งในบางจังหวะเพื่อความเหมาะสมตามหลักองค์ประกอบของภาพ ภายในผลงานเส้นที่ทำหน้าที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวเป็นหลักนั้น ได้แก่

เส้นสีแดง แสดงถึง เส้นตรง อัน ได้แก่ เส้นตั้ง เส้นเฉียง และเส้นนอน ที่ซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าจากเส้นรอบนอกของวัตถุที่เป็นเส้นตรง

เส้นสีฟ้า แสดงถึง เส้นโค้ง อัน ได้แก่ เส้นรูปทรงอิสระต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปร่างของวัตถุ เช่น ผ้า คน และลวดลายต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเส้นเหล่านี้มองเห็นได้ด้วยความรู้สึก

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์หัวข้อ “ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว” ข้าพเจ้ามีแรงบัลดาลใจจากประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ ที่ต้องห่างไกลจากพื้นที่ที่คุ้นชินและการที่ต้องมาอาศัยอยู่กับพื้นที่ใหม่ที่จำกัดกว่าเดิม ซึ่งก่อให้เกิดความสะเทือนใจรู้สึกหดหู่และห่อเหี่ยว เมื่อกลับเข้าสู่พื้นที่ที่สี่เหลี่ยมภายในเมืองใหญ่นั้น ราวกับโลกทั้งใบมีเพียงข้าพเจ้าเพียงผู้เดียว ภายในทุกอย่างเงียบสงัด หลังปิดประตูก้าวเข้ามาได้ยินเพียงเสียงหายใจของตนเอง ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก อันเกิดจากความสะเทือนใจที่กลายเป็นความอัดอั้น ความเก็บกดภายในจิตใจ ออกมาเป็นงานจิตรกรรม เพื่อแสดงออกถึงมุมมองทัศนคติและความคิดส่วนตัวที่มีต่อสภาพสังคมของความเป็นเมืองใหญ่

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จึงเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยอีกรูปแบบหนึ่งที่พอจะคาดหวังให้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในระดับสูงขึ้นไปได้อีกและการที่ได้ค้นคว้าอย่างมีขั้นตอนแบบแผน ทำให้สร้างผลงานได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย อย่างน้อยก็เพื่อความหวังที่จะสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณภาพและคุณค่าให้กับวงการศิลปะและสังคมต่อไป

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่องาน : ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว 1

ขนาด : 200x140 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

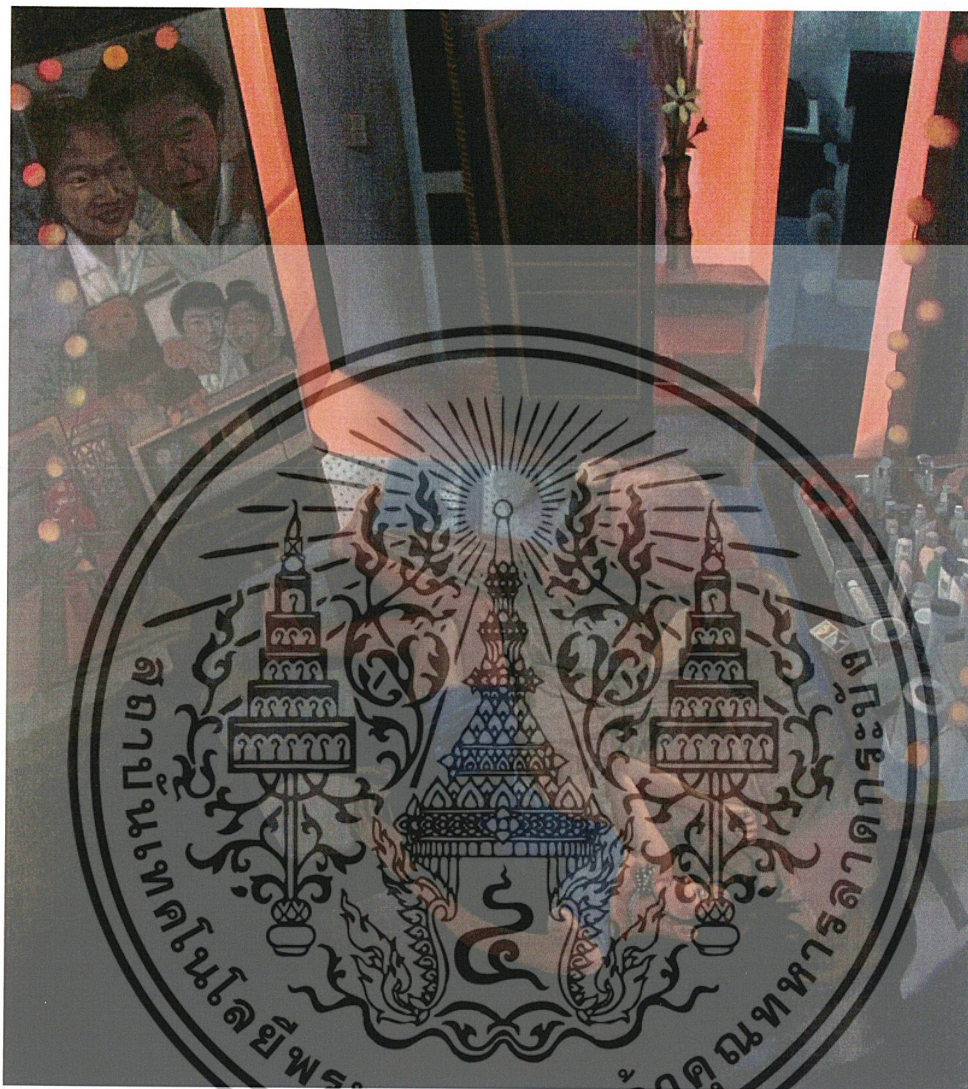
ภาพที่ 54 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่องาน : ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว 2

ขนาด : 145x200 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่องาน : ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว 3

ขนาด : 200x185 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่องาน : ภาวะอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว 4

ขนาด : 250x200 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนทรพงษ์ศรี. 2523. ประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ
ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.
จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2545. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
นิทรรศการเรื่องหุ่นนิ่งจากห้องทั้งสี่ : Interiority. 2553. กรุงเทพฯ : Numthong Gallery
นิทรรศการตัวตนที่มีอาณาเขต : Identity without the merge. 2553. กรุงเทพฯ : Number 1
Gallery.
อลิตา จันฝั่งเพชร. 2551. “ศิลปะลัทธิเรียลลิสม์” เอกสารประกอบการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์
ศิลป์ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. เอกสารอัดสำเนา

ประวัติผู้เขียน

นายมงคล อึ้งทอง

Mr.Mongkhoh Aungthong

เกิด 19 ตุลาคม 2530 จังหวัดสตูล

ที่อยู่ 39/14 ถ.สตูลธานี ต.พิมาน อ.เมือง จ.สตูล 91000

โทร. 083-6455391, 084-1255391

E-mail: numpu2_4@hotmail.com

การศึกษา

- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย
- โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์
- โรงเรียนอนุบาลสตูล

การแสดงผลงาน

- 2554 - การแสดงงานศิลป์บนผนัง ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยนคร
- นิทรรศการ “ศิลปะจากศิลป์บนผนัง” ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์บรมราชินีนาถ
- นิทรรศการ ศิลปกรรมร่วมสมัย (Supermarket) ณ หอศิลป์สยาม จ.สงขลา
- 2553 - การแสดงงานประติมากรรมขนาดเล็ก (Mini Sculpture) ครั้งที่ 3
- นิทรรศการ “ไอ...ศิลป์ กลิ่น...ทะเล” ณ พิพิธภัณฑ์บ้านหาดถาวรและศิลปกรรม
จ.สงขลา
- 2552 - นิทรรศการแสดงผลงานศิลปะ โดยคุณจารย์ นักศึกษา ภาควิชาวิจิตรศิลป์ ณ ท่าอากาศยาน
สนามบินสุวรรณภูมิ

เกียรติประวัติ

- 2554 - ได้รับคัดเลือกเข้าร่วม โครงการ “ค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ประจำปี
2554” โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม
- 2553 - รางวัลดีเด่น “Young Thai Artist Award 2010” (สาขา ศิลปะ 2 มิติ)
- รางวัลนักศึกษาดีเด่น สาขาผลการเรียนดี ปีการศึกษา 2552
- รางวัลนักศึกษาดีเด่น สาขาพัฒนาเยาวชนและบำเพ็ญประโยชน์ ปีการศึกษา 2552
- 2552 - ได้รับทุนการศึกษา ประเภทผลการเรียนดี ประจำปี 2551 โดย สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2551 - ได้รับทุนการศึกษา ประเภทผลการเรียนดี ประจำปี 2550 โดย สจล.
- 2549 - รางวัลชนะเลิศ การแข่งขันประกวดวาดภาพ งานประเพณีลอยกระทง ระดับประชาชน
ทั่วไป จ.ภูเก็ต
- รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพ (Le Français... je m'éclate!) โดย สมาคมฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
  - รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพเทิดพระเกียรติ ฉล่องทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60ปี
  - รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพระบายสีกำแพง หัวข้อ “พระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านสิ่งแวดล้อม”
- 2548 - รางวัลที่ 3 การแข่งขันวาดภาพ งานกิจกรรมประจำปี 2548 โดยสมาคมครูฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันประกวดวาดภาพ งานประเพณีลอยกระทง ระดับประชาชนทั่วไป จ.ภูเก็ต
  - ชนะที่ 2 การแข่งขันวาดภาพ สัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา (วันวิสาขบูชา) ระดับประชาชนทั่วไป จ.ภูเก็ต
- 2545 - ชนะเลิศ การประกวดวาดภาพ สัปดาห์วันสิ่งแวดล้อม
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ โครงการอนุรักษ์วัฒนธรรมและส่งเสริมอาชีพผู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ โครงการศิลปะกับคณิต
- 2544 - รางวัลที่ 1 การประกวดวาดภาพ โครงการรณรงค์ต่อต้าน โรคเอดส์และยาเสพติด
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
  - รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การประกวดวาดภาพ “วันสุนทรภู่”
- 2542 - รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพ งานเกษตรภาคใต้ครั้งที่ 7
- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ “วันสุนทรภู่”
  - รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ “โลกยุควิทยาศาสตร์” สัปดาห์วิทยาศาสตร์
  - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดเขียนภาพประกอบเรื่อง ป.5-6 วันประถมศึกษาแห่งชาติ
- 2541 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ “วันสุนทรภู่”
- รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดเขียนภาพประกอบเรื่องจากวรรณกรรม
- 2540 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ “วันสุนทรภู่”
- รางวัลดีเด่นอันดับ 3 การประกวดวาดภาพ “สัปดาห์ห้องสมุด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้